

TRYBUNA ROBOTNICZA

**Pamięci
tow. J. Wierzchorka**
**Wiadomości konkursowe
na str. 4**

Rok V.

POLSKO-FRANCUSKI
SOJUSZ WOJSKOWY
KONIECZNOŚCIĄ, GEOGRAFICZNA

(Do artykułu na str. 6-tej)

Klasa robotnicza występuje do rozprawy z nim.

Dnia 11. 5. 47 r. odbyło się w Warszawie uroczyste otwarcie wystawy „Przemysł Ziemi Odzyskanych”. Na zdjęciu wicepremier Gomułka Władysław i min. Przemysłu Hilary Minc.

GENERAL SS STROOP

będzie wydany Polsce

DREZNO. W restauracji ratu-
zowej został tu rozpoznany i
zatrzymany przez byłego więź-
nia Oświęcimia, były SS. Ober-
gauführer w Oświęcimiu
OSWALD KADUK. Popelniał o-

W dniu dzisiejszym na kortach „Legii” w Warszawie rozpoczyna się Międzypaństwowy mecz tenisowy Anglia — Polska o puchar Davisa. Na zdjęciu angielscy tenisiści na Okęciu w Warszawie.

MARSZ WYDARZEN

W tygodniu po kryzysie rządowym we Francji — kryzys rządowy we Włoszech. Chrześcijański demokratyczny premier de Gasperi podał się do dymisji i próbuje obecnie utworzyć nowy rząd, szukając sprzymierzeńców na prawicę. Kulis kryzysów rządowych we Włoszech i we Francji są niemal te same. W obydwu krajach główną rolę odegrały wpływy wielokapitałistycznych kół amerykańskich, dążących do zawiązania rynkami europejskimi i politycznego uzależnienia państw zachodniej Europy. Jest rzeczą charakterystyczną, że de Gasperi znalazł o swojej decyzji po rozmowie z ambasadorem USA we Włoszech, a kryzys rządowy we Francji nastąpił po przyjeździe do Paryża ambasadora Wall Street p. Bullitta.

Ten sojusznik reakcji amerykańskiej z reakcją krajów zachodnio-europejskich nie jest rzeczą przypadkową. Jest on konieczny dla obydwu stron. Reakcja włoska, czy francuska, nie może marzyć o zdobyciu władzy i jej utrzymaniu bez obecności pomocy finansowej, a w ostateczności bez pomocy obcych bagnetów. Z drugiej strony imperialiści amerykańscy nie są w stanie znaleźć innego sojusznika jak tylko reakcyjne partie tych krajów. Oś Vandenberg — de Gasperi i oś Vandenberg — de Gaulle, to dwa oblicza tej samej koncepcji politycznej.

Przychodząc w sukurs francuskiej i włoskiej reakcji, amerykańscy zwolennicy doktryny Trumana dali dowód, że w ich zamiarach leży nie tylko odbudowa silnych Niemiec i uprzemysłowienie Japonii, ale także wskrzeszenie faszyzmu we Włoszech i pełnienie we Francji. Doświadczenia drugiej wielkiej wojny światowej są jeszcze zbyt świeże, by móc o nich zupełnie zapomnieć. Idee, głoszone kilka lat temu przez Hitlera i Mussoliniego, Petaina i Tojo, a dzisiaj powtarzane w Niemczeniach prawie wariantach przez Schumachera i Yoshidę, Glininiego i de Gaulle'a, są nieodwołalnie skazane na zagładę. Od tego losu ocalić ich nie nie zdoła.

Andrzej Bronowski
Dymisja de Gasperi jest także poniekąd nowym manewrem w rozgrywe przedwyborcze. Niepełna rok temu naród włoski w głosowaniu ludowym zlikwidował instytucję monarchii, która przez 85 lat swojego istnienia była ośrodkiem reakcji i wybrał pierwsze republikańskie zgromadzenie narodu, t. zw. konstytuante. Od tego czasu wybory municypalne wykazywały stałe przesunięcie się na lewo wśród ludności wielkich ośrodków miejskich. Tak np. podczas gdy liczba głosów oddanych na partię komunistyczną wzrosła z 14 na 24 proc., głosy oddane na partię chrześcijańsko-demokratyczną spadły z 34 na 20 proc. W tej sytuacji reakcja rozpoczęła kontrofensywę. Jej pierwszą próbą, zresztą nieudaną, było wywołanie sztucznego kryzysu rządowego po powrocie de Gasperi z USA. Za narzeczanie swojej reakcyjnej polityki reakcja włoska użyła wówczas prawicowej grupy partii socjalistycznej Saragata. Obecnie po umocnieniu frontu lewego we Włoszech reakcja postawiła otwarcie na swoich amerykańskich protektorów i odwróciła swoje antynarodowe oblicze.

Pamięci tow. Józefa Wieczorka „RYSZARDA”

Pamięć o bojownikach, którzy całe swoje życie poświęcili walce o wyzwolenie narodowe i sprawiedliwość społeczną — żyje i będzie żyć wiecznie. Jednym z bohaterów, którego naród polski, a zwłaszcza lud śląski czci i będzie w przyszłości, jest tow. Józef Wieczorek „Ryszard”.

Starsza generacja działaczy robotniczych pamięta bez wątpienia, jak tow. Wieczorek, członek KPP, walczył w szeregach powstańców o polskość i przyłączenie Śląska do Macierzy. Pamięta na pewno, jak po przyłączeniu, młody jeszcze podówczas, bo, zaledwie 19-letni górnik — Wieczorek — pełnił funkcję przewodniczącego Rady Zakładowej na kopalni „Giesche”, dowodził strajkiem tamtejszej załogi, walczył o należne jej prawa socjalne. Od tej chwili, tow. Wieczorek staje się coraz bardziej popularnym wśród Ślązaków i zyskuje sobie ich bezgraniczne zaufanie.

Kilkakrotnie więziony przez sanację, po opuszczeniu celi więziennej, w dalszym ciągu walczył pod czerwonymi sztandarami. Wybrany posłem do ówczesnego Sejmu, tow. Wieczorek gromi z trybuny sejmowej, wyzysk kapitalistyczny i walczy o należne robotnikom prawa. Nieugięty rewolucjonista, działa przeważnie w warunkach nielegalnych i dużą część swego życia spędził w murach więzień sanacyjnych.

W chwili wybuchu wojny, tow. Wieczorek znajdował się za kratami więzienia w Rawiczu, gdzie odsiadywał za działalność poli-

DZIŚ W JANOWIE ODBYWA SIĘ ODŚLONIECIE POMNIKA CZŁONKA KC PPR TOW. JÓZEF A WIECZORKA, PRZYWÓDCY KLASY ROBOTNICZEJ I BOJOWNIKA O WOLNOŚĆ POLSKI I LUDU ŚLĄSKIEGO

tyczną 8-letni wyrok. Wspólnie z kilku innymi towarzyszami, obywatelami strażników i wydostaje się na wolność. Odczuł on głęboko w swym sercu tragedię wrzesniową i wierny ideałom wolności, z entuzjazmem i pogardą śmierci walczył z najeźdźcą. Zdaje sobie doskonale sprawę, że hitleryzm jest nie tylko wrogiem wszelkiego postępu społecznego,

lecz co więcej, grozi istnieniu narodu polskiego.

Tow. Wieczorek wobec przesładowań hitlerowskich zmuszony jest opuścić Śląsk i zakonspirować się w innych dzielnicach Polski. Zbyt dobrze znali go faszysti Niemcy i polscy. Lecz człowiek który od najmłodszych lat hartował się w walce, również w okresie największego na-

silenia terroru faszystowskiego, nie wycofał się z tej walki. Natychmiast po założeniu Polskiej Partii Robotniczej, wstępuje w jej szeregi, aby stać się wkrótce sercem i duszą pionierskiej grupy PPR, i z całą ofiarnością oddaje się pracy partyjnej. Kieruje szkoleniem polityczno-wojсковym aktyw PPR i Gwardii Ludowej. Hartuje ducha bojowego swych wychowanków i uczy sprawności dywersyjnej i sabotażowej partyzantów. W roku 1942 po raz pierwszy wygłasza przez podziemne radio przemówienie do Ślązaków, nawołując ich do walki z okupantem i pociągając do działalności. Wiadomo, że tow. Wieczorek żyje, obiega wkrótce cały Śląsk. Tworzą się we wszystkich miejscowościach koła PPR.

Już jako członek KC PPR, tow. Wieczorek w sierpniu 1943 roku powraca na Śląsk, nawiązując kontakt ze starymi towarzyszami i kierując pracą partii partyjnych, których liczba wzrasta z każdym dniem.

W końcu tego roku, tow. Wieczorek powracając z GG. dokąd wyjechał ze Śląska, aby złożyć KC PPR sprawozdanie o stanie organizacyjnym i działalności śląskich organizacji, zostaje na granicy rozpoznany i aresztowany. Osadzony w obozie, propaguje wśród przebywających wraz z nim towarzyszy nieugiętą walkę z okupantem i podtrzymuje ich na duchu w przekonaniu, że zbliża się niezawodnie klęska hitlerizmu.

Tow. Wieczorek nie dożył jednak chwili zwycięstwa demokracji ludowej, gdyż zginął w obozie, zamordowany przez oprawców hitlerowskich, lecz idea o którą przez całe życie walczył, została urzeczywistniona. Tow. Wieczorek, jest symbolem patriotyzmu narodowego i wzorem prawdziwego działacza robotniczego, przywódcy klasy robotniczej i naszej partii.

Dr.

Wywiad z Pierre Cot'em

(Dalszy ciąg ze str. 1-szej)

II PYTANIE. Co sądzi Pan o porozumieniu, zawartym przez Bidault'a w Moskwie z Anglikami i Amerykanami w sprawie dostaw węgla z Zagłębia Ruhry? Czy uważa Pan, że korzystnym byłoby dla Francji rozszerzenie istniejącego importu węgla z Polski?

ODPOWIEDZ. Nie wierzę, by porozumienie między Marshall'em i Bidault przyniosło Francji choćby jedną tonę ekstra. Otrzymałobyś obietnice od Anglososów, ale wolelibyśmy otrzymać węgiel. Przez noszenie to Bidault świadomie, czy nieświadomie, zrobił wrożeń, że przysuwa się bliżej do Marshall'a, niż do Molotowa. Jest to nie pozabawiony znaczenia kierunek francuskiej polityki, ponieważ należy zamoczyć, że ten nowy kierunek zjawia się po mowie Trumana. Być może, że mowa ta skłoniła Bidault'a do zmiany polityki utrzymywania równowagi na polityce polegającej na Amerykanach. Chciałbym tylko jedno powiedzieć. Bidault myli się, jeśli uważa, że społeczeństwo francuskie zaspokoi się węglem amerykańskimi obojętnymi węglem. Byłoby to wielkie niedocenienie jego inteligencji.

Z pewnością moglibyśmy otrzymać więcej węgla z Polski, gdyby nie istniała w wielu reakcyjnych kołach politycznych Francji obecna przesłanka, że w stosunku do zmian dokonywanych się w Polsce. Na wiele brawidowych grup politycznych we Francji istnieje dotychczas zastrzeżenie, że Francja nie może w przemyśle przesadnie polegać na eksporcie węgla do Polski, nawet w zamian za węgiel który jest tak konieczny potrzebny.

III PYTANIE. Co sądzi Pan o pracy, której dokonali Polacy na Ziemach Zachodnich? Jak Pan przypuszcza, dlaczego niektórzy mówią o stanie na Zachodzie ataku, a nie o obecnej granicy polskiej?

ODPOWIEDZ. Jestem pełen podziwu dla wielkiej pracy, dokonanej na Ziemach Zachodnich. Polacy odziedziczyli cały teren, który w czasie wojny był w całości zniszczony. Stojąc w obliczu konieczności największego w historii przesiedlenia ludności, byli w stanie przeprowadzić na tych terenach nie tylko pokojową rewolucję społeczną, lecz również szeroko zakrojoną reformę rolną.

W moim przekonaniu odnieśli oni wielki sukces. Kiedy przybyłem tu, wiedziałem, że Polacy są narodem dynamicznym, pełnym żywotności. Ale co mnie zaskoczyło, to wielkie zdolności organizacyjne, wykazane przez naród, który uważałem zawsze raczej za naród romantyków. Frapuje mnie, że polscy mówią o stanie zrozumiałym, dobrze psychikę ludu i skierowali nawet te cechy romantyczne w wysiłek twórczy. Improwizacje zastosowane przez Polaków w każdej dziedzinie życia, mogą pogodzić tylko od ludu, posiadającego wielką wyobraźnię.

Krytyczne ustosunkowanie i ataki na zachodnie granice Polski, w moim przekonaniu, są naszym innym jak środkami nacisku w grze sił politycznych rozgrywanej obecnie przez Amerykanów. Nie wątpię, że odbudowa odbudowała się w szybkim tempie.

HISZPANIA wykluczona z Międzynarodowej Organizacji Lotniczej

MONTREAL, 14. 5. (obsł. wł.) Na dzisiejszym posiedzeniu międzynarodowej konferencji dla spraw lotniczych cywilnego wykluczono Hiszpanię ze składu organizacji. Uchwała ta zapadała większością 27 głosów przeciwko 4.

Ich polityka to niezręczne i drobniomieszczacka burżuazja, ich przywódcy stanowią śmieszny kłosek.

Ich polityka to niezręczne i drobniomieszczacka burżuazja, ich przywódcy stanowią śmieszny kłosek.

W tym artykule o Francji ten tygodnik pisze: We Francji komuniści wynęśli się jako największe nędznie, a nie jako potęgę. W ich rękach często zaprzeczają, że ich polityka to niezręczne i drobniomieszczacka burżuazja, ich przywódcy stanowią śmieszny kłosek.

szym temple, gdyby lud był po-wien, że stanowisko jego nie zostanie zakwestionowane. Ataki te grają na nerwach ludności. Z punktu widzenia świata angielskiego, jeśli w interesie ich leży gospodarcza reorganizacja Europy, jest rzeczą pewną, że Polacy rozwijając Śląsk i Pomorze, wniosą wielki wkład w dzieło odbudowy Europy.

IV PYTANIE. Po rozmowach, przeprowadzonych z członkami przywódcami Polski, jak Pan ocenia tych ludzi i ich politykę?

ODPOWIEDZ. Wielkie wrażenie wywarli na mnie polscy działacze, tym bardziej, że musieli oni pracować w niesłychanie trudnych warunkach.

Główną ich cechą charakterystyczną jest realizm. Pochodzą oni częściowo z ich podłoża politycznego i zdrowego wyszkolenia intelektualnego, a częściowo z doświadczenia, zdobytego w ruchu podziemnym. Odnosiłem również silne wrażenie, że są oni bardzo blisko związani z ludem. Z powodu tego właśnie bliskiego związku, można mieć do nich zaufanie, że w wypadku, gdy muszą zrobić konieczne kompromisy, nie zrobią nigdy kontaktu z potrzebami ludności. Ich wielkie zdolności i umiejętność kierowania wielkim i skomplikowanym aparatem państwowym wywarły również na mnie głębokie wrażenie. Z pewnością zszedłbym dla narodu jest fakt, że tak zdolni ludzie borykali się z tak trudnymi problemami i nie wzięli, że problemy te zostaną rozwiązane.

Przegląd prasy zagranicznej

O co chodzi Brazylii?

Specjalny korespondent pisma „Daily Worker” depeszuje tekturę nawiązania Carlos Prestera, sekretarza generalnego Partii Komunistycznej w Brazylii w związku z decyzją Najwyższego Trybunału o uznaniu tej partii za nielegalną.

Rząd brazylijski generalnie nie przyznaje obecnie żadnym zmian, ażeby uniknąć przeprowadzenia nowych wyborów i utrzymania się w ten sposób przy władzy.

Polityka amerykańskich imperialistów była już od długiego czasu skierowana przeciw rosnącej w siłę partii komunistycznej. Była to polityka podstępna i agresywna tendencja w Brazylii przeciw sąsiedniej Argentynie.

Krok generała Dutra dla ludności Południowej Ameryki oznacza nie tylko wycofanie się z bożyści demokratycznych, ale przyspieszenie procesu podporządkowania się Stanom Zjednoczonym.

Waszyngton zawsze uważał Brazylię za idealną bazę dla odbudowy gospodarczego i politycznego kontynentu.

Jeżeli przy czytaniu powyższych będziemy pamiętały, że w niedawnych wyborach komunistów nie stał wybrani na gubernatorów dwóch największych prowincji w Brazylii, zrozumimy jak dalece sprzeczne z wolą narodu jest ostatecznie posunięcie reakcji brazylijskiej.

Kanon reprezentuje Ramadier?

Poważny tygodnik socjalistyczny angielski „New Statesman and Nation” pisze na marginesie, że przesilenia rządowego we Francji:

Rezultaty trzech kolejnych wyborów powszechnych, które odbyły się we Francji od czasu jej oswobodzenia, wykazały dość statecznie jasno, że francuscy socjaliści mają za sobą poparcie drobnej części mas pracujących we Francji.

Ich baza jest dzisiaj słabnie drobniomieszczacka burżuazja, ich przywódcy stanowią śmieszny kłosek.

W tym artykule o Francji ten tygodnik pisze: We Francji komuniści wynęśli się jako największe nędznie, a nie jako potęgę. W ich rękach często zaprzeczają, że ich polityka to niezręczne i drobniomieszczacka burżuazja, ich przywódcy stanowią śmieszny kłosek.

SYN AMERYKI

Już wkrótce na łamach „TRYBUNY ROBOTNICZEJ” rozpoczynamy druk rewelacyjnej powieści, odsłaniającej kulisy życia amerykańskiego.

Autorem tej powieści jest słany pisarz murzyński

RICHARD RIGHT

PROCES RYBICKIEGO przed Sądem Wojskowym

W dniu dzisiejszym przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Warszawie rozpoczął się proces Stefana Rybickiego i współoskarżonych. Rozprawie przewodniczy mjr. Górski, oskarża mjr. Litwinski, Ławę obrońców zajmują adwokaci: Masłanko, Rettinger, Wasilewski, Grabowska i Buszkowski.

Akt oskarżenia zarzuca Rybickiemu,

że od grudnia 1945 r. do 2 października 1946 r. działał na szkodę Państwa Polskiego — i w okresie, kiedy zaczęły się stabilizować stosunki po chaosie wojennym, oskarżony pozostawał w kontakcie z nielegalnymi organizacjami NSZ i WIN, wywołał nielegalnie za granicę obywateli Państwa Polskiego oraz usiłował wywieźć bezcenne skarby sztuki hr. Potockich.

Poza Rybickim zasiada na ławie oskarżonych 10 osób, które z nim współdziałały, a mianowicie: Kazimierz Bajer, Aleksander Weryczko, Franciszek Gocman, Wojciech Chelkowski, Adam Szlank, Stanisław Swirko, Stanisław Oszacki, Halina Pliszko, Andrzej Pretorius.

Po odczytaniu aktu oskarżenia, zeznania składa STEFAN RYBICKI.

Dozrył się on w 1903 roku

we Lwowie. Jako 17-letni młodzieniec wyjechał za granicę i wstąpił do Francuskiej Legii Cudzoziemskiej, gdzie dosłużył się stopnia kapitana. W roku 1944 został przydzielony jako tłumacz do amerykańskiej kwater głównej na terenie okupowanych Niemiec. Rybicki to postać nieodżałowana. Mówi po polsku, ale zapomniał już wielu wyrazów w czasie swego długiego pobytu za granicą. Wyraża się w swoisty sposób, mówi z akcentem wybitnie cudzoziemskim. W czasie obszernych zeznań, które składa, zachowuje się z zupełną swobodą, bez skrępowania, często się śmieje.

Do zarzutów wysuniętych w akcie oskarżenia, przyznaje się częściowo. Twierdzi więc, że dokumenty, którymi operował, były prawdziwe, treść ich natomiast była fałszywa. Przybywał bowiem do Polski w celu rzekomego wywiezienia repatriantów francuskich, wywoził natomiast obywateli polskich Rybicki zaprzecza jakoby ciągnął jakieśkolwiek korzyści z wywożenia ludzi za granicę.

Pierwsza wyprawa Rybickiego miała, na celu wywiezienie za granicę tylko jednej osoby. Otrzymał on za to od Barabasa — jak twierdzi — tytułem zwrotu kosztów — 200 dolarów.

Drugą podróż odbył Rybicki do

Polski w styczniu 1946 r. — również z polecenia pułk. Barabasa. Miał przywieźć hr. Łosiówkę i p. Niedziałkowską. I znów — jako zwrot kosztów — otrzymał 300 dolarów.

Trzecią podróż nastąpiła w marcu 1946 r. Tym razem Rybicki otrzymał polecenie przywiezienia z Polski 50-ciu osób.

W trzecim transporcie wśród wywiezionych było 90 procent przedstawicieli arystokracji polskiej. Transport ten został przewieziony przez Cieszyn do Norwimu. Rybicki otrzymał jako premię samochód „Olimpia” i aparat fotograficzny „Leica”. Rybicki twierdzi, że premia ta przedstawiała wartość 1000 dolarów.

Po raz czwarty Rybicki przybył do Polski w maju 1946 r. Tym razem miał rozkaz przewiezienia 150 osób. Rybicki otrzymał wówczas 2000 dolarów na koszty transportu.

W Krakowie poznał się ze Szlankiem, który przedstawił mu się jako officer II Korpusu Andersa i zaproponował wywiezienie kilku kobiet za granicę. W tym też okresie Rybicki poznał Chelkowskiego którego żona miała wyleciać.

W lipcu transport był gotów. Rybicki zakontraktował 8 samochodów w cenie 35 tys. zł. każdy i z transportem wyruszył do Cieszyna. Na moście cieszyń-

skim natknął się na niespodziewaną rewizję celną. Chcąc jej uniknąć, zawrócił transport i udał się do Marchlowic. Tam wszedł w kontakt z por. Weryczko i celnikiem Gocmanem, którzy skłonił, by przepuścić transport bez rewizji. Jak twierdzi, zostawił im na stole 100 dolarów z tym, by oni i żołnierze im podlegli „wypili za jego zdrowie”. Nie przyznał się, by przekupił ich większą sumą. Weryczko i Gocman przepuścili transport, który w dniu 14 lipca przybył do Norwimu. Rybicki wyjaśnia, że otrzymał wówczas jako premię 1500 dolarów. Akt oskarżenia zarzuca Rybickiemu, że wywiózł w tym transporcie kierownika NSZ Bolesława Sobocińskiego, używającego pseudonimu „Bum” i „Profesor” oraz że wywiózł nie o poznaniu w Rabce sz. Holujko, który proponował mu wywiezienie dwóch młodzieńców. Na propozycję tę Rybicki się nie zgodził.

Na tym sąd zarządził przerwę do dnia jutrzejszego.

PO LIKWIDACJI UNRRA

Pomoc dla Europy

NOWY JORK, 14. 5. Senator Vandenberg wezwał senat do przywrócenia sumy 150 milionów dolarów, skreślonej przez Izbę Reprezentantów z ogólnego programu pomocy amerykańskiej, w wysokości 350 milionów dolarów, która ma być przyznana niektórym krajom po definitywnym przerwanu akcji UNRRA. Program pomocy pounrowskiej, przewidujący dostawy artykułów żywnościowych, odzieży, opału, nawozów sztucznych i nasion ma obejmować Austrię, Grecję, Włochy, Polskę, Chiny i wolny obszar Triestu.

Z walk na Madagaskarze Powstańcy atakują

PARYŻ, 14. 5. Z Madagaskaru donoszą, że znaczne siły powstańcze zaatakowały miasto Varika, leżące na wybrzeżu w odległości 250 km na południowy wschód od Tananarwy. Oddziały powstańcze zostały odrzucone. O 75 km na południe wzrastają ataki na położone na wybrzeżu miasto Mananjary. Krajowcy ostrzegają, że pobliskie wioski.

FRANCUSKO - JUGOSŁOWIAŃSKI UKŁAD HANDLOWY

PARYŻ, 14. 5. Na Quai d'Orsay został parafowany układ handlowy francusko-jugosłowiański o który toczyły się rokowania od dnia 23 kwietnia. Układ ten przewiduje z każdej strony obroty w sumie 650 milionów franków.

Ankieta Robotniczej Agencji Prasowej

Prasa peperowska

źródłem uświadomienia obywatelskiego

Poniżej publikujemy odpowiedzi na ankietę, zorganizowaną przez Robotniczą Agencję Prasową na temat czytelnictwa prasy peperowskiej.

— Dlaczego czytacie prasę peperowską?
— Czy czytanie pism Polskiej Partii Robotniczej ułatwia mi należyta ocenę i właściwe zrozumienie wydarzeń w świecie powojennym?
Oto pytania, z którymi zwróciliśmy się do kilku przedstawicieli sfer inteligentnych. Nie ułatwiły nam zadania doborem autorów wypowiedzi pod kątem ich przynależności partyjnej. Głos zabrali przede wszystkim intelektualiści bezpartyjni.

Zwracamy się do docenta inż. **RUDWIKA ZIELIŃSKIEGO**:

— Czy czytacie pan, panie inżynierze, prasę partyjną, a w szczególności, czy w swym codziennym obcowaniu ze słowem drukowanym przeznacza pan czas i uwagę na czytanie wydawnictw Polskiej Partii Robotniczej?
Odpowiedź brzmi:

— Pytanie pańskie jest o tyle podchwytliwe, że pozytywna na nie odpowiedź może tu i ówdzie, zwłaszcza w okręgu śledziemińskim, uchodzić za objaw oportunizmu. — Przypuszczam jednak, że ani panu nie zależy na duserach, ani nikomu nie będzie zależało na tym, by wypowiedź, wywodząca się z przesłanki wyłącznie obiektywnej, doprowadzić do sfer emocji. Tak, proszę pana, czytuję. I to co dzień. Ktokolwiek chce dłużej wiedzieć, co się w kraju dzieje, a nade wszystko ten, kto chce podążać za biegiem wydarzeń i spotkać dzień jutrzejszy w pełnym zrozumieniu nowej rzeczywistości, powinien wczytywać się w każdy wiersz informacji i w każde słowo publicystyki na łamach prasy czonowych partii robotniczych w kraju. Postawa bezpartyjnego obywatela nie może mieć w sobie nic z indyferentyzmu, ani nie z niewiedzy. Obywatel bezpartyjny ma w dzisiejszym społeczeństwie pozycję o tyle skomplikowaną, że do wniosków i poglądów dochodzić musi o własnych siłach, nie oglądając się na tę maszynę propagandową — informacyjną, która troszczy się o zorganizowanego członka Partii. Obywatel bezpartyj-

ny — to przecież najczęściej też zdecydowany zwolennik reform prawdziwie demokratycznych. Przesunięcie poglądów na lewo jest faktem bezspornym dla wszystkich. Nawet dla tych, którzy sami bezpośredniego udziału w tym przesuwaniu nie biorą. Toteż wszyscy muszą, jeśli nie czynnie to przynajmniej biernie, w tym współdziałać. Uważam, że lektura prasy partii robotniczych jest w tym stanie rzeczy obowiązkiem uświadomionego obywatela w stosunku do siebie samego. Ja przynajmniej oświadczałem sprawę tak ujmując. Zresztą przychodzi mi to do głowy, i przynajmniej, że prasa ta, nie zasklepiając się wyłącznie w ramach własnego partyjnego podwórka, oświeca wydarzenia i zjawiska wszechstronnie i rzetelnie.

Rektor Uniwersytetu Warszawskiego, prof. **STEFAN PIENKOWSKI** przyjmuje nas bardzo serdecznie.

— Czy czytacie pan, panie rektorze, prasę partyjną robotniczą?
— Na ogół tak.

— Czy czytanie pism partyjnych ułatwia panu, panie rektorze, należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wydarzeń politycznych?
— Tak. A to dlatego, że w prasie partyjnej różnorodność zagadnień są przedstawione w oświetleniu różnych poglądów czy teorii społecznych. Prasa ta w wywodach swych daje po-
wiedzieć, co się w kraju dzieje, a nade wszystko ten, kto chce podążać za biegiem wydarzeń i spotkać dzień jutrzejszy w pełnym zrozumieniu nowej rzeczywistości, powinien wczytywać się w każdy wiersz informacji i w każde słowo publicystyki na łamach prasy czonowych partii robotniczych w kraju. Postawa bezpartyjnego obywatela nie może mieć w sobie nic z indyferentyzmu, ani nie z niewiedzy. Obywatel bezpartyjny ma w dzisiejszym społeczeństwie pozycję o tyle skomplikowaną, że do wniosków i poglądów dochodzić musi o własnych siłach, nie oglądając się na tę maszynę propagandową — informacyjną, która troszczy się o zorganizowanego członka Partii. Obywatel bezpartyj-

— Tak. A to dlatego, że w prasie partyjnej różnorodność zagadnień są przedstawione w oświetleniu różnych poglądów czy teorii społecznych. Prasa ta w wywodach swych daje po-
wiedzieć, co się w kraju dzieje, a nade wszystko ten, kto chce podążać za biegiem wydarzeń i spotkać dzień jutrzejszy w pełnym zrozumieniu nowej rzeczywistości, powinien wczytywać się w każdy wiersz informacji i w każde słowo publicystyki na łamach prasy czonowych partii robotniczych w kraju. Postawa bezpartyjnego obywatela nie może mieć w sobie nic z indyferentyzmu, ani nie z niewiedzy. Obywatel bezpartyjny ma w dzisiejszym społeczeństwie pozycję o tyle skomplikowaną, że do wniosków i poglądów dochodzić musi o własnych siłach, nie oglądając się na tę maszynę propagandową — informacyjną, która troszczy się o zorganizowanego członka Partii. Obywatel bezpartyj-

skiemu za jego wypowiedź i zegnany go.

Rektora Politechniki Warszawskiej, prof. **EDWARDA WARCHAŁOWSKIEGO** odwiedzamy w jego mieszkaniu. Jego Magnificencja, znakomity reprezentant polskiej wiedzy ścisłej, precyzyjnie swoją opinię. Bierze pióro do ręki i sam manu propria odpowiada na nasze pytania.

Odpowiedź pierwsza:
— Prasę partyjną czytuję dlatego, że chcę być źródłowo poinformowany o celach, sposobach ich realizacji i perspektywach na przyszłość poszczególnych stronnictw politycznych i ideologicznych.

Odpowiedź druga:
— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

— Czytanie pism partyjnych niewątpliwie ułatwia bardziej wszechstronną i — co za tym idzie — bardziej obiektywną ocenę zjawisk życia zbiorowego społecznego i politycznego. — Dzieje się tak już chociażby dlatego, że pozwala na rozpatrywanie swobodnie z różnych punktów widzenia, co daje bardziej wyrażony obraz tendencji i istotnych przyczyn, powodujących czy to konflikty, czy też zgodność w ujęciu zasadniczych zagadnień życia narodowego i międzynarodowego.

ambicji politycznych nie mam do polityki się nie mieszać, ale zdaje sobie sprawę, że, nawet nie będąc podmiotem myśli czy działaczem politycznym, muszę być jak każdy obywatel w każdym ustroju, tej polityki przedmiotem. I dlatego w każdej chwili chcę być uświadomiony: co i jak? I dlatego muszę podążać za bieżącą myślą polityczną. I dlatego pragnę mieć informacje z pierwszej ręki. I dlatego chcę to widzieć, w oświetleniu aktualnym, i dlatego czytam codziennie pismo Polskiej Partii Robotniczej.

Wybitny kompozytor, rektor Konserwatorium Warszawskiego, prof. **STANISŁAW KAZURO**, zapytany przez nas, czy czytuje prasę partyjną, odpowiada:

— Oczywiście, czytam. Jestem wyrosły z pnia ludowego i dlatego związany jestem przede wszystkim z programem i ideologią ludu wiejskiego. Ale czytam stale z uwagą prasę naszego klasycznego sojusznika — klasy robotniczej. — Czytanie prasy Polskiej Partii Robotniczej jest niezbędne dla każdego obywatela, aby mógł się zorientować w całokształcie aktualnych zagadnień politycznych. Muszę stwierdzić obiektywnie, że prasa ta informuje dokładnie czytelników o przebiegu wydarzeń w kraju i zagranicą, zaś porównanie i zestawienie opinii po szczególnych pism daje wierny obraz obecnej rzeczywistości. Muszę podkreślić również duży postęp w podawaniu informacji przez prasę robotniczą, która dzisiaj jest w stanie znacznie szybciej informować ogół społeczeństwa, niż to było np. przed rokiem.

Rozmowa ze znanym publicystą **KONSTANTYEM SYMONOLEWICZEM** odbywa się w jego gabinecie.

— Proszę pana, czy czytuje pan prasę partyjną? — zwracamy się do niego.

— Ależ naturalnie. Każdy człowiek, interesujący się choć trochę polityką i zagadnieniami społecznymi, musi czytać pisma partii robotniczych, gdyż z tej prasy dowiaduje się naj-
szybciej o aktualnych wydarzeniach. Dopiero po jej przeczytaniu jest w stanie zorientować się w panujących nastrojach i zaznaczyć się z czołowymi zagadnieniami — tak zewnętrznymi, jak i międzynarodowymi. To, że właśnie prasa partyjna podaje nam najświeższe i najlepsze wiadomości nie jest dziełem przypadku. Któż jeśli nie prasa partyjna, organy partii kształtujących naszą rzeczywistość, ma możliwość pierwsza dotrzeć do najlepszych źródeł.

— Czy czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

— Przecież to jasne: gdyby nie ułatwiała, nie czytałbym tych pism. Tu chciałbym zaznaczyć, że jako człowiek w starszym wieku podchodzę z pewnym krytycyzmem zarówno do naszej jak i zagranicznej prasy. Może zdziwi pania, że wspominał o prasie zagranicznej, ale ma to bezpośredni związek, z naszym tematem. Widzi pan, jak jestem wciągnięty w orbitę zagadnień międzynarodowych i czytam nie tylko prasę polską, ale i zagraniczną. W ten sposób staram się jedno i to samo zagadnienie poznać w różnych naświetleniach. Przekonałem się zresztą, i to trzeba zapisać na duży plus dla pism robotniczych, — że polska prasa robotnicza poruszając zagadnienia międzynarodowe, często słuszenie i z większą szczerzością precyzuje swoje wypowiedzi, aniżeli jej starsza, rytynowana siostrzyca — prasa zagraniczna.

— Czytanie tych pism ułatwia panu należyta ocenę i właściwe zrozumienie bieżących wypadków politycznych?

Za Odrą...

MŁODZIEŻ W STREFIE RADZIECKIEJ

Pisaliśmy wczoraj o stosunkach panujących w strefie wschodniej. Młodzież tej strefy oddana pod opiekę pedagogów radzieckich i szczerzy antyfaszystów, którzy pamiętają jeszcze walki na ulicach Berlina z bojówkami hitlerowskimi w pierwszym okresie objęcia władzy przez Hitlera — zdobyła się ostatnio na godne pochwale przedsięwzięcie:

PIRKA. Związek Niezależnej Młodzieży Niemieckiej (strefa radziecka) na konferencji delegatów w Pirnie (Saksonia) postanowił wysłać do Czechosłowacji grupę swych członków, która ma odbudować wieś Lidice, zniszczoną swego czasu przez hitlerowców po słynnym zamachu na Heydricha. Projekt ten wymaga jeszcze zezwolenia władz czechosłowackich. Wydane na konferencji oświadczenie stwierdza, że nie miełka młodzież demokratyczna chce chociaż w części zmazać ciążącą na jej narodzie hańbę.

Inaczej jest w strefach zachodnich.

POD OPIEKĄ WŁADZ W STREFACH ZACHODNIACH

Słowacki dziennik „CZAS” zajmując się w artykule wstępnym pt. „Młodzież bez młodości” zepsuciem dzisiejszej młodzieży nie mieckiej, która żyje w opuszczonych obozach, na stacjach i pod mostami wielkich miast, a utrzymuje się głównie z kradzieży albo oszustw. W brytyjskiej strefie okupacyjnej naliczono 25—30 tys. takich dzieci. Jest to tylko ułamek rzeczywistej liczby, która wzrasta z każdym dniem. Dzieci i wyrostki dopuścili się w roku ubiegłym 26.000 przestępstw, z tego 60 proc. przypada na dzieci w wieku 14 — 18 lat. Udział dziewcząt w dokonanych przestępstwach wynosi 30 proc. W Berlinie 20 proc. dzieci nie ma ojca, 8 proc. nie ma matki, rodzice 22 proc. dzieci żyją oddzielnie. W Magdeburgu w początkach lutego 6.000 bosych dzieci urządziło pochód protestacyjny i manifestację. Młodzież niemiecka żyje w atmosferze nielegalnego handlu, prostytucji, bójek, kradzieży i rabunku.

Berlin ma dziś 200 kin, a połowe widzów stanowią dzieci w wie-

ku do 10 lat. W chaosie dzisiejszym nikt nie ma czasu by za-
troszczyć się o tę młodzież.

Amerikanie zrobili próbę i urządzili obóz reedukacyjny, ale utrzymywanie go napotyka na trudności finansowe. (Zresztą znane są powszechnie zdolności wychowawcze Amerykanów w stosunku do Niemców. A nowi przywódcy niemieccy w ogóle nie troszczą się o młodzież.)

Co myśli dziś ta młodzież? Czy uważa za głównego winowajcę swego obecnego stanu Hitlera, czy może sojuszników, których co dzień widzi dookoła siebie? Sądząc z ich nienawistnych spojrzeń, nie jest wykluczone, że już pokrywom ostrzy sztylet do odwetu. Schumacher zaślepiony żądzą władzy i rozgłosu — tyłk spraw w ogóle nie dostrzega.

SLADAMI FUHRERA

BAD NEINBERG. Na konferencji socjal-demokratycznej w Bad Neinberg ogłoszono, że na zjeździe partyjnym, jaki z końcem czerwca odbędzie się w Norimberdze, przemawiać będzie przywódca partii Kurt Schumacher na temat „Niemcy a Europa”. Będzie to nowy „Parteitag” norimberski. Tym razem przemówi fuhrer Schumacher.

FRANCUZI MIŁI ZAUFANIE

FRYBURG. Władze francuskie odkryły w swej strefie ukryty magazyn towarów skradzionych z UNRRA przez zatrudnionych w składach żywnościowych jeńców niemieckich. Wartość samych pa-
piersów obliczono na 1,5 mil. franków.

AMERYKANIE CENIA SZCZEROŚĆ

BREMA. Aresztowano prokuratora sądu w Bremie Skrybanowicza za sfalszowanie kwestionariusza personalnego. Okazało się, że Skrybanowicz zataił swoją przynależność do SS i SA. Ponadto stwierdzono, że brał czynny udział w akcji wysiedlania Polaków z Poznania i Gdyni.

Z tego wynika, że kłamstwo nie popłaca. Gdyby Herr Skryba nowicz nie zataił tych faktów, mógłby spokojnie sędziować w dalszym ciągu.

POŻÓŁKLE STRONICE

„Trybuna Wolności” dźwignią wychowania ideologicznego Partii

Leży przed nami ostatni numer „Trybuny Wolności” z 9 maja br. Chcielibyśmy zwrócić uwagę czytelników przede wszystkim na artykuł wstępny pt. „Dźwignia wychowania ideologicznego Partii”. Dowiadujemy się z artykułu, że w grudniu 1945 roku partia nasza liczyła 220 tys. członków. Na 1 kwietnia 1947 roku liczba ta wzrosła do 780 tys. To znaczy, że w ciągu roku i czterech miesięcy szeregi naszej partii powiększyły się o 355 procent. Autor wyprowadza z tego słuszny wniosek: o ile powiększyła się waga polityczna i siła naszej partii, gdyby ta wielka rzesza peperowców używała marksistowskie uświadomienie.

— Ale w jaki sposób dojść do tego? Poprzez prasę — odpowiada autor.

— Nie ma skuteczniejszego narzędzia masowej pracy politycznej i wychowawczej nad prasę

partyjną. Nowe skomplikowane warunki — czytamy dalej — wymagają orientacji politycznej od każdego peperowca. Ale bezwzględnie nieodzowną jest ona każdemu, który ma odpowiedzialniejszą pracę. Kto nie czyta, nie kształci się, ten popełnia błędy, cofa się, ten nie jest w stanie oddziaływać na masę i mobilizować je do wypełnienia zadań, jakie przed nim stoją.

I tu leży źródło uchwały, podjętej na plenum kwietniowym przez Komitet Centralny PPR o powszechnym czytelnictwie i prenumeracie „Trybuny Wolności” względnie „Chłopskiej Drogi” przez wszystkich członków naszej partii.

Na mocy uchwały „Trybuna Wolności” stanie się pismem obywatelskim blisko półmilionową masę ludzi. To nakłada na nią obowiązek odpowiedzialności i stawia szereg nowych zadań. Redakcja jest świadoma

tego i przygotowuje się do nowej sytuacji.

Czytamy w artykule:
I co niewątpliwie spotka się ze szczególną wdzięcznością sze rokiej rzeszy robotników i pracowników umysłowych, to zapowiedź redakcji o wprowadzeniu działu porad, gdzie każdy czytelnik znajdzie odpowiedź na interesujące go pytanie i wątpliwość.

Ten dział otworzy przed Partią serce i umysł człowieka z masą: pokaże Partii, co ten człowiek myśli i czuje. Ale ten dział jest również w stanie dokonać jeszcze jednej wielkiej rzeczy: jest w stanie jeszcze bardziej zbliżyć Partię do człowieka z masą. I wówczas prasa nasza będzie mogła powiedzieć, że w wielkiej kampanii ideologicznej, podjętej przez kwietniowe plenum KC PPR, wypełniła ona swoje zadanie.

JERZY NAWROT

Nie wszyscy czytelnicy „Trybuny Robotniczej” wiedzą zapewne o tym, jak powstało nasze pismo. Mało kto wie, że zaczęło ono wychodzić nielegalnie jeszcze w okresie okupacji, jako mała, dwustronicowa, odbijana na hektografie gazetka, stanowiąca bojowy organ Polskiej Partii Robotniczej na Śląsku i w Zagłębiu Gazetka, z której od pierwszej chwili rozlegał się nieustraszone głos buntu przeciw przemocy okupanta i jego zbrodniom i płożniem wezwaniu do walki. Gazetka, za której wydawanie i kol portowanie groziła nie tylko śmierć, ale najwymyślniejsze tortury.

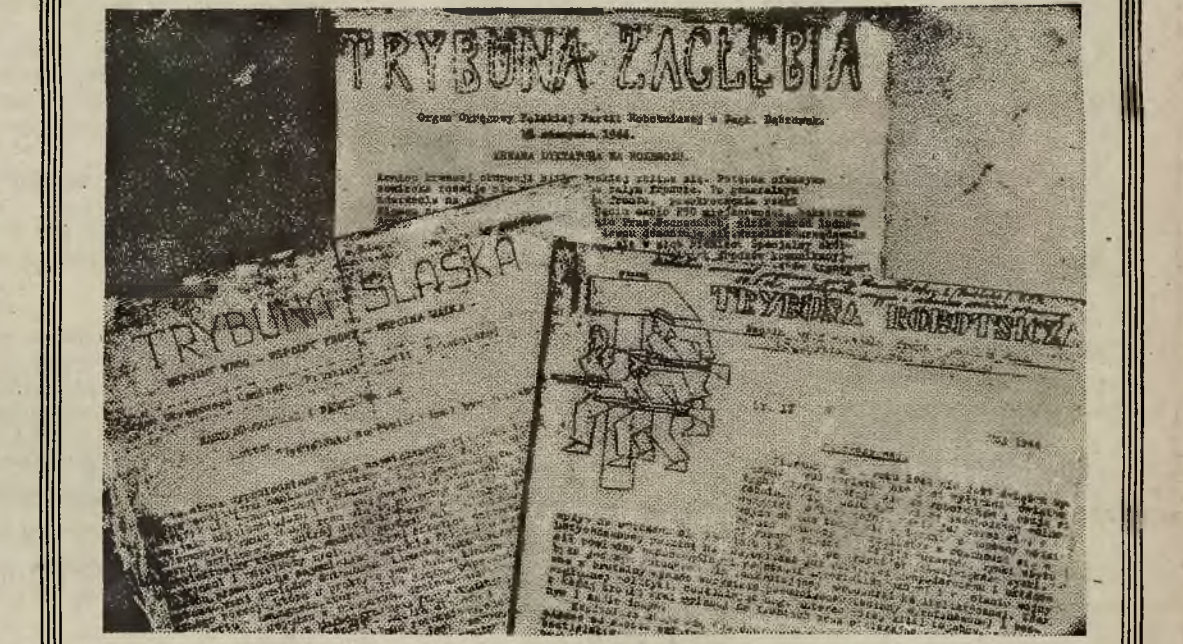
A przecież tak właśnie było. I są dziś ludzie, którzy pamiętają „Trybunę Robotniczą” z tego okresu, którzy czytali ją w czasach, kiedy rzucano śmiało wyzwanie „wszechpotęgde” karawego okupanta i wzywała do zaciętej, bezkompromisowej walki na śmierć i życie o wolność narodu i wyzwolenie mas pracujących.

I jakkolwiek ci, którzy ją redagowali, prawie wszyscy zostali zamordowani przez okupanta, to jednak żyje jeszcze i dziś kilku towarzyszy, którzy byli związani z jej wydawnictwem.

Leżą przed nami pośłóżke kartki ówczesnej „Trybuny”.

Ogarnia nas dziwne uczucie. Słowa, które były prawie pięć lat temu wezwaniem do walki, do zjednoczenia wszystkich zdrowych sił narodu w tej walce, jeszcze i dziś przemawiają swą prawdziwością, swym patosem i siłą, wadzą się mieć nieprzemijającą wymowę. Słuszność przewidywań, zawartych na tych stronicach dziś, kiedy wszystko to, o czym tam była mowa, należy już do przeszłości, jest tak oczywiste, tak jasne, że każdego członka naszej partii, każdego uczciwego człowieka musi to wprawić w prawdziwy podziw dla głębi i mądrości myśli politycznej naszej partii, z której wyrosły ówczesne hasła. Dla nas peperowców, jest to wspaniały dowód siły prawdziwości i naukowości naszej ideologii.

Jednocześnie trudno się powstrzymać od najwyższej sympatii i uznania a nawet podziwu dla tych dzielnych, bohaterskich towarzyszy, którzy, obroniani cze-

sto od kierownictwa, w potwornych warunkach okupacyjnych, zachowali taką jasność myśli, umieli tak trafnie ocenić i przewidywać, zdobyć się na tyle wтары zapału i ofiarności. Dźwignią ich pracy była siła rewolucyjnej świadomości, która właśnie w najtrudniejszych warunkach zamaniestowała się w sposób godny najwyższego podziwu.

Tak, wiele trzeba było męstwa, szlachetności ducha, wierności dla sprawy, wiele trzeba było przenikliwości politycznej i jasności myśli, aby jeszcze w październiku 1942 roku pisać tak, jak to pisał niezłomny już tow. Maga w numerze 8 Trybuny Robotniczej:

„Jakże szkodliwa, jeśli nie otwarcie zdradziecka jest polityka tych reakcyjnych kół burżuazji i obszarnictwa polskiego które w obliczu rozbewstwiego terroru okupanta, w obliczu głodowej, ciężkiej zimy mówią o szkodliwości dla Polski drugiego frontu, są za biernym oczekiwaniem, szczują przeciw Związkowi Radzieckiemu przeciw partyzantce, przeciw rzekomemu niebezpieczeństwu komunistycznemu. Zasłепieni w swej prywatności — egoistyczne interesy

Robotnicy kopalni „Mysłowice” radzą nad problemem oszczędności

Narada techniczna na kop. „Mysłowice” w dn. została poświęcona zagadnieniu oszczędności materiałów, czasu, energii mechanicznej i wysiłków ludzkich w celu obniżenia kosztów produkcji wydobywanego węgla.

W naradzie wzięli udział przedstawiciele Rady Zakładowej, kierownicy wydziałów wydobywczych i ruchowych oraz kierownicy wszystkich oddziałów wraz z przedstawicielami robotników. Przewodniczył naradzie dyr. zakładu inż. Dudek.

W sprawie oszczędności za-

brał głos kierownik robót górniczych inż. Miodoński. Działalność ta — mówił inż. Miodoński — jest poświęcona oszczędności materiałów używanych w kopalni. Materiałów tych ciągle jest brak, a jednak gospodarka tymi materiałami pozostawia wiele do życzenia. Inż. Miodoński wysunął projekt, aby wszyscy kolejno wypowiadali się w jaki sposób można zaoszczędzić drzewo, którego najwięcej zużywa się w kopalni. Zaproponował on, aby wszyscy w miesiącu maju podjęli walkę z marnotrawstwem mate-

riałów pomocniczych jak drzewo, smary, rynnny potężne, śruby, maszyny i narzędzia.

Apel inż. Miodońskiego nie pozostał bez echa. Posypały się wnioski i projekty.

Postanowiono usprawnić kontrolę nad zużyciem smarów i zwrócić uwagę na przewody do smarowania, by były przetykane, oraz na uszczelnienia maszyn, aby smar nie wyciekał. Kierownik warsztatów reparacyjnych zaproponował, aby z dołu natychmiast wydawać uszkodzone maszyny do remontu oraz wszystkie części, które mo-

gą być wykorzystane do wymiany przy innych maszynach. Zaś magazynier zaprojektował, aby stare zużyte łopaty przy wymianie na nowe były dostarczane z powrotem do magazynu.

Problem oszczędności wniósł na salę zainteresowanie i ożywienie. Wśród techników i robotników istniejące zrozumienie, że jeżeli nie będziemy oszczędzać na każdym kroku, to nie potrafimy wykonać planu trzyletniego i podnieść stopy życiowej mas pracujących.

Zagadnienie oszczędności materiałów nie wyczerpuje jednak możliwości oszczędnościowych. Istnieją jeszcze możliwości oszczędzania energii mechanicznej, jak: para, prąd elektryczny, sprężone powietrze, czas i wysiłek fizyczny ludzi. Narada techniczna na kop. „Mysłowice” i na te możliwości zwróciła uwagę.

Komisarz oszczędnościowy, sztygar E. Kurek zaapelował, aby inżynierowie, technicy i robotnicy zastanowili się nad zastosowaniem nowych urządzeń lub wprowadzeniem zmian, które by ułatwiały pracę, dawały większą wydajność, tańszą produkcję.

W ub. miesiącu kop. „Mysłowice” może poszczycić się wprowadzeniem kilku ulepszeń — informował sztygar Kurek zebranych — a mianowicie: dyr. Dudek zaprojektował, aby do tychczas wysypywany z kotłowni na haldy szlak i żużel zużyto do podszadki pływnej co zmniejszy koszty ładowania i transportu materiału podszadkowego. Sztygar Ochot zaproponował nowe zasowy przy ruchach zamułkowych oraz usprawnił siła przy lejach zamułkowych. Zast. dyr. tow. Zajac skonstruował przyrząd do samodzielnego wiercenia otworów strzelniczych w kamieniu. Możliwość udoskonalenia są na każdym miejscu — stwierdził sztygar Kurek — należy tylko

rzetelnie pomyśleć.

Inż. Kaczor kierownik ruchu maszynowego natychmiast pod czas narady wystąpił z projektem oszczędzania sprężonego powietrza oraz ponownego zużycia do palenia w kotłowni przelatującego przez ruszki węgla.

Trzygodzinna narada techniczna dała szereg projektów, które ujęte przez zarząd kopalni w formie zarządzeń zostaną wprowadzone w życie przez załogę kopalni. Wspólne wysiłki załogi kopalnianej, aparatu technicznego i zarządu kopalni doprowadzą do podniesienia wydobywa i wydajności pracy przy stałym obniżeniu kosztów produkcji. Niewątpliwie przyczyni się to do podniesienia dobrobytu robotników i pracowników umysłowych.

J. Z.

III Wojewódzka Konferencja dolnośląskiej organizacji PPR

Dnia 11 b. m. rozpoczęła swe obrady we Wrocławiu dwudniowa III Wojewódzka Konferencja Polskiej Partii Robotniczej. W obradach toczących się w duchu jednolitości działania bratnich partii robotniczych i walki o pełną realizację planu 3-letniego bierze udział 500 delegatów z terenu woj. wrocławskiego.

Uroczyste otwarcie konferencji stało się żywiołową manifestacją jednolitości klasy robotniczej Dolnego Śląska oraz przegladem dorobku świata pracy we wszystkich dziedzinach życia woj. wrocławskiego.

Otwarcia obrad dokonał pierwszy sekretarz KW PPR tow. Mitwin, po czym witali kolejno konferencję przedstawiciele władz państwowych i organizacji społecznych. Przedstawiciel CKW PPS mgr. St. Plaskowski, omówił na wstępie

zadania i obowiązki ciążące na partiach robotniczych w dziedzinie politycznej, gospodarczej i społecznej. Z zadań tych, które jednolitości działania klasy robotniczej, społeczeństwo Dolnego Śląska wywiązało się w zupełności — stwierdził mówca. Współpraca obu partii zacieśniać się będzie coraz bardziej, stwarzając podstawy dla utworzenia organizacji jednolitego ruchu robotniczego w Polsce.

W imieniu Stronnictwa Ludowego przemawiał poseł Bańkowski, podkreślając nierozdzielny sojusz i jedność ruchu robotniczego i chłopskiego.

Z kolei nastąpiły przemówienia powitalne reprezentantów świata pracy — m. in. delegacji bezpartyjnych robotników wrocławskiej Państwowej Fabryki Wagonów, po czym przystąpiono do właściwych obra-

Listy z nad morza

W porcie gdyńskim tłoczno

Morze wcale nie wszędzie „szumi” i żywiołowo, huczące i groźne uderza o brzegi. Morze bywa miejscami podczas największych sztormów spokojne i uległe, a spojrzenie w „bezkresną dal” wcale nie ma posmaku romantycznej nieskończoności i zagadkowości...

W porcie gdyńskim charakterystyczny jest przede wszystkim ruch i praca ludzka, ważni są ludzie, statki i towary, żywioł morski tak całkowicie został ujęty, że nie myślę o nim tu, jak o żywiole.

W powietrzu, prócz białych miew, unosi się czarny pył węglowy, brzegiem chodzą nie tylko granatowi marynarze, lecz również masy szarych robotników i urzędników, a ogromne łapy dźwigów pracują bez przerwy. Rano, w południe, wieczorem. Świdzą syreny portowe, aby oznajmić godzinę.

Coś zawyło! Po chwili znów huczy, a teraz gwizdzie cienko. To już nie chodzi o godzinę. To porozumiewają się statki, stojące na redzie*) z Kapitanatem Portu.

za niemożliwa, a teraz zrobił się tłok.

W Urzędzie Morskim w plan portu powpinano szpilem karateczki z nazwami statków. Raz, dwa, trzy... 57 — liczymy.

W dużej „luce” Bałtyku („luka” to na statku handlowym miejsce na towary, a „Bałtyk” to nasz polski statek) przyjechało z Ameryki — uwaga, cieszcie się rolnicy — dużo, dużo zboża na akcję siewną i margaryna. Dźwig spuszcza do luki platformę, na której układa się paczki jedna na drugiej. Połem te same paczki „stapluje się” czyli układa w magazynie. Za specjalną siatką kładzie się „destrukty” czyli paczki uszkodzone. Pudełka są dość duże, tak, że do kieszeni schować się nie dadzą.

— Jakże są możliwości kradzieży? pytam oprowadzającego nas kontrolera magazynów ob. Jezulka — Czy zdarzają się często?

— Możliwości kradzieży oczywiście są.

Proszę zobaczyć: ob. Jezulka pokazuje nam jedno z nadwyróżnionych pudełek. — Cała paczka ma

z 64 sztuk partię „Chevroletów”. Firma „Pantarei” gdy skończy wyładowywać duńskie auta — załaduje polski węgiel.

Ostre nadmorskie wiatry, chłaz dźwięgów, wytężony wysiłek mięs-

ni... Praca. To jest port w Gdyni.

A „bezkresna i silna dal”. Odjeżdżają statki ale nie w bezkresy. Każda podróż ma swój cel, ma spełnić z góry określone gospodarcze zadanie. Każdy przyjazd i odjazd to radość nie tylko dla ciekawych, wleczących się po brzegu, marzących o podróżach wyrostków, radość nie tylko dla marynarzy, którzy po długim pobycie na morzu, tęsknią za lądem, a „wyszumiawszy” się na lądzie nie mogą się doczekać wyjazdu. To nie tylko radość dla robotników portowych i ich rodzin ze względu na zarobki.

To radość dla wszystkich: Każdy przyjazd i odjazd statku jest dowodem ożywym na żywiołności naszego wybrzeża, jest zapowiedzią poprawy warunków gospodarczych kraju.

M. KARASIOŃNA

Przegląd czasopism Nowy numer „Kuznicy”

19-ty numer „Kuznicy” przynosi następujące pozycje: Artykuł Konstantego Grzybowskiego pt. „Niebezpieczeństwa i zadania” (interesujące i głębokie „uwagi powyborcze i pokonstytucyjne”).

— dalszy ciąg artykułu Aleksandra Hertza „O energii atomowej i paru innych sprawach”, — artykuł Witolda Łukaszewicza pt. „Konstytucja 3-go Maja 1791 r. we współczesnej opinii Francji”.

— felieton Kazimierza Brandysa pt. „Krytycy — czyli ciotki”, — recenzję pt. „Od Aloysiusa Bertranda do Aragona” Macieja Żurowskiego z „Antologii współczesnej poezji francuskiej” A. Wazyka, (wyd. w r. 1947 przez Spółdzielnię Wydawniczą „Wiedza”).

— pierwszą część prozy pt. „Pożegnanie z Marią” Tadeusza Borowskiego.

— artykuł Kazimierza Sokółskiego pt. „Aproposy”, — artykuł Zygmunta Mysłakowskiego pt. „Czy doświadczenie uczy?”.

— recenzję Tadeusza Drewnowskiego pt. „Nowa lekcja francuska” z powieści Ilji Erenburga pt. „Upadek Paryża”, — artykuł Janiny Czeraszkiewicz pt. „W sprawie audycji radiowych dla światła wiejskich”, — recenzję Adama Kotuli ze zbioru opowiadań Jana Papugi pt. „Szczury morskie”, (wyd. przez Spółd. Wydawn. „Książka” w r. 1946).

— przegląd prasy oraz korespondencje i noty.

Nowy numer TWÓRCZOŚCI Ostatni (4-ty) zeszyt „Twórczości” podaje dalsze wypowiedzi pisarzy w ankiecie nt.: „Jak oceniam literaturę dwudziestolecia”. Tym razem głos zabierają: Julian Przybóś, Ryszard Matusewski, Wojciech Bąk i J. Iwaszkiewicz.

Numer zawiera pełny tekst sztuki Romana Brandysa „Powrót syna marnotrawnego” art. S. Kisielewskiego o twórczości K. Szymanowskiego. Ciekawe studium psychologiczne St. Szumana „O spycie” niezwykle oryginalnie opracowana przez K. Ko-

źniowskiego rozmowa o „Spzysiężeniu” Kisielewskiego, oparta cytatach poszczególnych autorów. Numer uzupełniają: dzieła sprawozdań oraz reprodukcje dzieł, wystawionych w Krakowskim Salonie Zimowym.

„ZARANIE ŚLĄSKIE” kwartalnik. 1947, rok XVIII, zeszyt 1 — 2. Wydawnictwo Instytutu Śląskiego.

Lata 1945 — 1946 upłynęły na Śląsku na odcinku kulturalnym pod znakiem przede wszystkim dążeń do kulturalnego zespolenia ziem odzyskanych Śląska z resztą Polski przez jak najszerszą i najbardziej intensywną odbudowę zrebów kultury polskiej na tych terenach. Pomimo iż był to w znacznej mierze okres poczynań improwizatorskich, rezultaty jego w różnych dziedzinach kultury są poważne.

Organ Instytutu Śląskiego w Katowicach, kwartalnik „Zaranie Śląskie” podjął próbę podsumowania wyników pracy kulturalnej na ziemiach śląskich. Bilans ten zawarty jest w wyszłym w tym czasie w druku podwójnym zeszycie tego pisma (Nr. 1 — 2 za rok 47), gdzie na 111 stronach dużego formatu znajdujemy sprawozdanie i krytyczne ujęcia wszystkich ujęć kulturalnych, które zarówno na Górnym jak i Dolnym Śląsku w czasie tym były podejmowane. Sprawozdania te obejmują naukę, literaturę, szkolnictwo i oświatę dorosłych, teatr śląski, muzykę plastykę, muzealnictwo, czasopiśmiennictwo, instytutu na ukowe. Zeszyt uzupełnia w ten sposób doskonałą, obszerną bibliografię prac o Śląsku, ogłoszonych osobno i w czasopiśmie w latach 1945 — 1946, pozwalającą na zorientowanie się w całości tego, co za te dwa lata u nas na Śląsku napisano.

Z zeszycem tym kwartalnik „Zaranie Śląskie”, który ukazywał się dotąd dość nieregularnie, zaczyna wychodzić regularnie.

W Łodzi wyszedł pierwszy tom „Prace Polonistyczne” — w tym „Prace Polonistyczne”, zawiera-

jący prace polonistów łódzkich, a także literatów, poruszających te maty ściśle związane z polonistyką.

Spółród rozpraw i materiałów polonistycznych wymienić należy prace Tadeusza Łopalewskiego pt. „O młodzieńczej twórczości Mickiewicza”, — Zygmunta Sierpca-Szczakowskiego „Program Literacki Athenaeum Wileńskiego, redagowanego przez S. J. Kraszewskiego w latach 1841 — 53”, rozprawa Tadeusza Czappczyńskiego pt. „Materiały do genezy „Nocy i dni” Marii Dąbrowskiej” oraz Stefani Skwarczyńskiej „Epos badacza” i Jana Trzynieckiego „Od mitu do metafory”. Z innych prac na uwagę zasługuje studium Anieli Kowalskiej pt. „Człowiek i morze twórczości Conrada”, syntetyzując dotychczasowe wyniki badań w tej dziedzinie, Zdzisława Skwarczyńskiego „Pisarstwo i pisarze ludowi”, Janiny Kulczyckiej „Wizja świata starożytności w „Faraonie” oraz szkice Juliusza Saleniego pt. „Kompozycja Nocy Listopadowej” St. Wyspiańskiego.

NOWE CZASOPISMO HISTORYCZNE „DZIEJE NAJNOWSZE”

Ukazało się nowe czasopismo historyczne „DZIEJE NAJNOWSZE”, kwartalnik Instytutu Pamięci Narodowej, poświęcony badaniu najnowszej historii Polski. Zeszyt zawiera: ROZPRAWY: Henryk Wereszycki — „O problematykę najnowszej historii Polski”, Adam Próchnik — „Lata szkolne i studenckie Ludwika Warzyńskiego”, — Z dziejów obozu legionowo-powstańczego.

DOKUMENTY — RELACJE — LISTY: Adolf Kiełza — „Mój udział w pracy Związku Robotników Polskich” Listy Jana Stróżeckiego do Kazimierza Piłkiewicza

REFERATY I SPRAWOZDANIA: Witold Kula — „Życie gospodarcze ziem polskich pod okupacją”, — Przegląd wspomnień z obozów i więzień hitlerowskich

BIBLIOGRAFIA: Wziewienia i obozy niemieckie — bibliografia za lata 1945 i 1946

Przemysł paliw płynnych

W roku ubiegłym byliśmy zmuszeni do sprowadzenia z zagranicy przeszło 420 tysięcy ton produktów naftowych, głównie z USA i ZSRR.

Przemysł paliw płynnych stanął po wojnie przed wyborem drogi, po jakiej powinien iść jego rozwój. Miał on do wyboru dwie alternatywy: zdecydowanie się na całkowitą stałą zależność od zagranicy, albo też, nie bacząc na trudności, wyzyskać wszystkie możliwości dla rozwoju własnego przemysłu, przy równoczesnym sprowadzaniu brakujących ilości produktów z zagranicy. Zdecydowano się na tę drugą drogę.

W 1945 r. na szybach istniały jeszcze znaczne nadzieje, których Niemcy nie zdążyli wykończyć. Tym niemniej w roku ubiegłym kiedyś nadwyżek tych już nie było, produkcja w porównaniu z rokiem 1945 wykazuje wzrost na wszystkich od-

inach. Wyprodukowaliśmy w 1946 r. 117 tysięcy ton ropy (o 17 tysięcy ton więcej niż w roku 1945), 150 milionów metrów sześciennych gazu ziemnego (o 14 milionów metrów sześciennych więcej niż rok przedtem) i 3.130 ton gazoliny, tj. o 1000 ton więcej niż w roku 1945. Podczas gdy w roku 1945 wywiercono 13.969 metrów, to w roku ubiegłym już 32.400 metrów, tj. 2,32 razy więcej.

Jednakże najważniejszym jest wzrost wierceń poszukiwawczych, na których opiera się przyszły rozwój przemysłu paliw płynnych. Utworzono specjalny oddział Poszukiwań Naftowych, który odkrył w Dembowcu na Śląsku Cieszyńskim nowe pola gazowe o wielkiej wartości.

Plan inwestycyjny na rok bieżący w pełni uwzględnia potrzeby rozwoju naszego przemysłu paliw płynnych. Na potrzeby jego w r. 1947 wyasygnowano 1.416 milionów złotych. W dziedzinie poszukiwań ropy naftowej przewidziane są wiercenia 24 nowych otworów przy równoczesnym kontynuowaniu wierceń 12 rozpoczętych w roku ubiegłym otworów. O rozmachu prac poszukiwawczych świadczy porównanie 7.600 m bieżących, odwierconych w roku ub. w ramach poszukiwań z planowanymi na rok bieżący 4 razy większą ilością 30 tys. m bieżących. Nawet przy uwzględnieniu doświadczenia z lat ubiegłych, że przeciętnie co siódmy otwór daje pozytywny wynik, pozwala to wierzyć w znaczne podniesienie produkcji własnego paliwa.

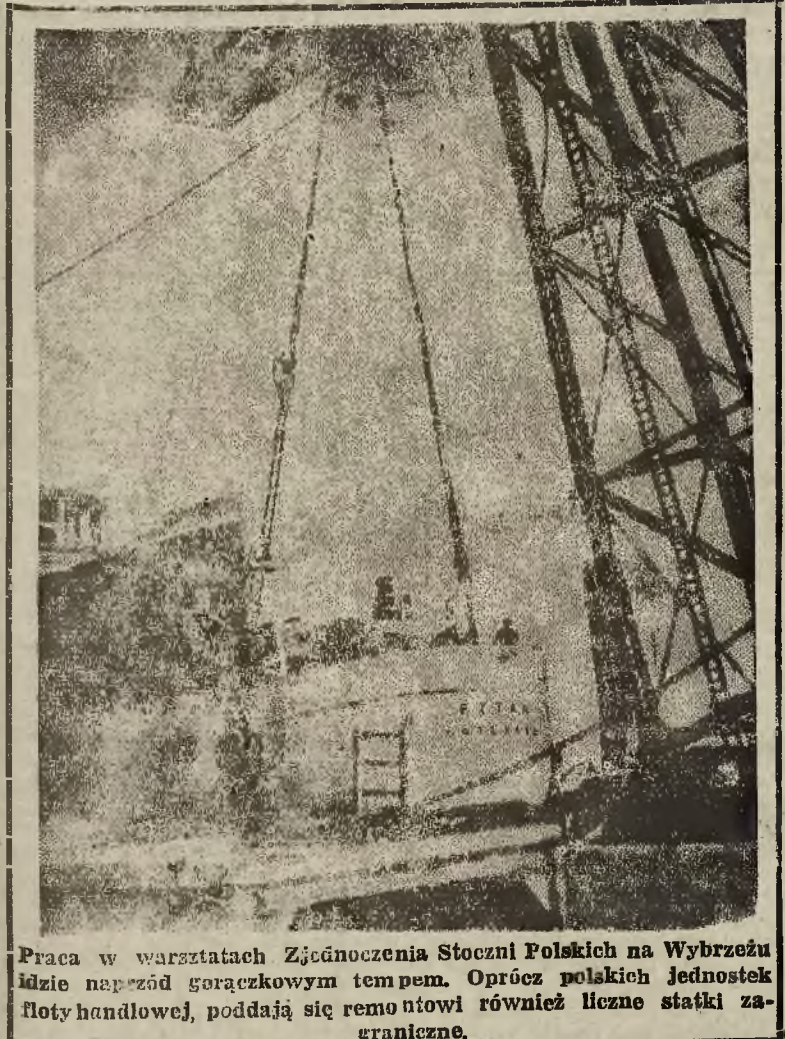
Plan przewiduje również powa-żne inwestycje w przetwarzanie paliw płynnych, pozwalające na ich przetworzenie w coraz większym stopniu nasze zapotrzebowanie na paliwa płynne i zmniejszając odpiwy dewiz na cele importowe.

K. DANKOWSKI

Ukazało się nowe czasopismo historyczne DZIEJE NAJNOWSZE kwartalnik »Instytutu Pamięci Narodowej« poświęcony badaniu najnowszej historii Polski

Zeszyt zawiera: ROZPRAWY: Henryk Wereszycki — O problematykę najnowszej historii Polski, Adam Próchnik — Lata szkolne i studenckie Ludwika Warzyńskiego, — Z dziejów obozu legionowo-powstańczego. DOKUMENTY — RELACJE — LISTY: Adolf Kiełza — Mój udział w pracy Związku Robotników Polskich, Listy Jana Stróżeckiego do Kazimierza Piłkiewicza. REFERATY I SPRAWOZDANIA: Witold Kula — Życie gospodarcze ziem polskich pod okupacją, — Przegląd wspomnień z obozów i więzień hitlerowskich. BIBLIOGRAFIA: Wziewienia i obozy niemieckie — bibliografia za lata 1945 i 1946. Cena zeszytu — 200 zł. w prenumeracie rocznej zeszyt — 150 zł.

Adres Redakcji: Warszawa, Krakowskie Przedmieście 46/48. Prezydium Rady Ministrów, Instytut Pamięci Narodowej. Telefon: 89-700 wewn 38. Adres Administracji: Warszawa, ul. Dąbrowskiego 18. Spółdzielnia Wydawnicza „WIEDZA”. Konto F. K. O. I. — 4848 1693 kr. Do nabycia we wszystkich księgarniach „WIEDZY”.

Praca w warsztatach Zjednoczenia Stoczni Polskich na Wybrzeżu. Idzie naprzód gorączkowym tempem. Oprócz polskich jednostek floty handlowej, poddają się remontowi również liczne statki zagraniczne.

„Bezkresna dal” pełna jest tych czekających, niecierpliwych syren. Ludzimi wodami śpieszą się na ląd. Muszą jednak czekać spokojnie na wyznaczenie miejsc i na holowniki, bo wejście do portu jest utrudnione przez zatopiony olbrzymi statek niemiecki „Gneissau”. Trup ten, zanurzony na 13 m w wodzie sterczy nad nią, górną między latarniami, tarczując drogę.

Ruch w porcie zaczął się w początkach kwietnia. Wcześniej lody uniemożliwiały żeglugę. I teraz żeglować też nie jest zbyt bezniebezpieczne. Spotyka się w „Dzienniku Bałtycznym” notatkę: „O statku brak wiadomości”. Łódź ostatecznie zszedła na Bałtyk, a statki powróciły do pracy. Jest trochę z daleka, łatwo widać na minie.

Przez trzy miesiące żegluga była — Reda — miejsca postojów statków, oczekujących na wejście do Portu.

Specjalnie dla „Trybuny Robotniczej“

Pokłosie Trzeciego Zjazdu Krajowego AZWM „ŻYCIE“

Wywiad z przew. AZWM „Życie“ ob. posłem na Sejm Zenonem Wróblewskim

W niedzielę, dnia 11 bm. zakończył swe trzydniowe obrady 3-ci Zjazd AZWM „Życie“. W zjeździe wzięło udział kilkuset delegatów z 11 ośrodków akademickich naszego kraju.

W CZYM SIĘ WYRAŻA WEDŁUG WAS POLITYCZNE ZNA-CZENIE ZJAZDU?

Zjazd postąpił przed sobą bardzo poważne zadania: wytyczenie nowej linii postępowania, uwarunkowanej zmianami, jakie się dokonały na terenie akademickim, w związku z ogólną sytuacją w kraju. Ogólna sytuacja polityczna, osiągnięcia wewnętrzne obozu demokracji w Polsce, procesy, w których oskarżeni byli studenci, wykazywały naczyniowość środowiska akademickiego pustką, bezideowość, rozdarcie wewnętrzne obozu reakcji. Pod wpływem tych czynników, nastąpił pewien przełom w nastrojach. Nie oznacza to jeszcze, że podstawowa masa studencka przeszła już konsekwentnie na stronę demokracji. Działła tu szereg zahamowań, nie udało się jeszcze przezwyciężyć wszystkich oporów. Należy jednak stwierdzić, że coraz liczniejsze grupy młodzieży akademickiej zerwały z biernością i przechodzą na naszą stronę. Przejawem tego przełomu w nastrojach jest m. in. zmienienny fakt, że prawie cała polska młodzież akademicka przystąpiła do Międzynarodowego Związku Studentów (wszystkie organizacje ideowo-wychowawcze i 90 procent Bratnich Pomocy).

W tej nowej sytuacji zadaniem zjazdu było podkreślenie możliwości budowania szerokiego frontu młodzieży akademickiej, pracującej wspólnie dla dobra nowej Polski. Front ten możemy zbudować przez zacieśnienie współpracy wszystkich demokratycznych organizacji na terenie studenckim, w pierwszym rzędzie przez zacieśnienie współpracy z ZNMS-em. Istnieją obecnie wszelkie dane ku temu. Przewodniczący ZNMS-u, tow. Strzelecki, w swym przemówieniu powitałym na zjeździe powiedział, co następuje: „Życie“ jest organizacją, która była, jest i będzie najbardziej bliska ZNMS-owi. Mimo, że istnieją jeszcze pewne różnice między nami, my również opieramy się na „naukowym socjalizmie“. Także i sprawa współpracy z „Wiciami“ układa się pomyślnie po ich ostatnim zjeździe, na którym górę wzięły elementy demokratyczne. Ponadto — istnieją obecnie pozytywne ustosunkowanie do demokracji grupy katolickie, które chcą współpracować z nami. Grupy takie powstały we wszystkich prawie środowiskach akademickich, choć nie wszędzie są one zorganizowane.

CZY NA ZJEZDZIE OMAWIA-NIE BYŁY ZAGADNIENIA IDEOLOGICZNE?

— Oczywiście. Oddziaływanie polityczne naszej organizacji w zmiennej sytuacji jest ściśle uzależnione od ofensywy ideologicznej. Zjazd przeszedł pod hasłem opracowania platformy ideologicznej. Zadania ideologiczne stanowiły sedno naszych obrad. M. in. wywodziła się ciekawa dyskusja między środowiskiem łódzkim, a pozostałymi środowiskami. Środowisko łódzkie reprezentowało stanowisko skrajnie lewe, wykazując niedocenianie pewnych spraw w historii naszego narodu. W ich ujęciu, tradycje nasze sięgają tego momentu, gdy na widownię dziejową Polski wystąpiła klasa robotnicza, negując głęboki demokratyczny nurt, który przewijał się przez dzieje naszego narodu znacznie wcześniej jeszcze. Te błędne, sekularskie poglądy zostały jednak przez wyjęzione. Przyjęła na jeździe krótka deklaracja ideologiczna w swym drugim punkcie głosi:

AZWM „Życie“ nawiązuje do postępowych tradycji studentów polskich, którzy od wielu dziesięcioleci biorą ofiarny udział w ruchach wolnościowych narodu. Filomaci i Filareci, krag młodych studentów, przyjaciele Edwarda Dembowskiego „czterwoni“ studenci, zwolennicy Jarosława Dąbrowskiego w przededniu 1863 r., młodzież akademicka, która z

Ludwikiem Waryńskim i Stanisławem Kunickim na czele przyniosła do Polski idee walczącego socjalizmu, uczestnicy walk rewolucyjnych i strajku szkolnego 1905 — oto ci, których dzieło chcemy kontynuować.

CZY ZJAZD ZAJMOWAŁ SIĘ ZAGADNIENIEM ZMIANY STRUKTURY SPOŁECZNEJ I OBLICZA IDEOLOGICZNEGO SZKÓŁ WYŻSZYCH?

— Zagadnienie to, poruszył szeroko w swym przemówieniu dawny „Życiowiec“ tow. minister Skrzyszewski. Wypowiedział się on za utrzymaniem autonomii wyższych uczelni, ale tylko w dziedzinie nauki, które zajęłyby się planowaniem nauki, nadzorem nad sprawami habilitacyjnymi i tym podobne. Wyszła on również postulat rozbudowy szkół wyższych typu nie akademickiego, które u nas przed wojną należały do rzadkości, choć tak wiele ich było w innych krajach. W Stanach Zjednoczonych na przykład na jednego inżyniera przypadało 12 techników, podczas gdy u nas był stosunek odwrotny. Ten stan rzeczy musi być zmieniony. Rozbudowa wyższego szkolnictwa zawodowego jest konieczna aby sprostać wymaganiom naszego rozwijającego się przemysłu. Musi być wprowadzona dwustopniowość szkół wyższych i dwustopniowość cenzusów naukowych zawodowy i ściśle badawczy. Co najważniejsze — minister wypowiedział się za koniecznością wprowadzenia na wszystkich uczelniach obowiązków wykładowców, z dziedzin „Polski współczesnej i świata“. Odpowiednia ustawa wejdzie w życie z początkiem roku akademickiego. Takie obowiązki dla każdego studenta minimum wiadomości politycznych wciągnie szeroką masę studencką w orbitę podstawowych zagadnień nowej, demokratycznej Polski, wzmożni jej poczucie obywatelskie, osłabiają jednocześnie wpływ kłamliwej reakcyjnej propagandy.

JAKIE ZADANIA ORGANIZACYJNE POSTAWIŁ PRZED SOBĄ ZJAZD „ŻYCIE“.

Zjazd „Życie“ nakreślił następujące zadania organizacyjne na najbliższy okres: 1) zwrócenie szczególnej uwagi na dalsze prowadzenie kursów przygotowawczych na wyższe uczelnie, co przyczyni się do zmiany ich struktury społecznej, 2) wypracowanie pracy w kołach szkolnych AZWM, 3) praca w ogólnostudenckich organizacjach takich, jak „Bratnie Pomocze“ (obecnie w Bratnich Pomocach pracuje około 100 przedstawicieli „Życia“), 4) otczenie specjalną pieczęcią pracy kół naukowych. Jest to zadanie szczególnie doniosłe w związku z naszą ofensywą ideologiczną, która nie może być

tylko kwestią ideowo-polityczną, ale i ideowo-naukową. Możliwość ożywienia tej pracy są bardzo poważne, a trzeba powiedzieć, że koła dotąd nie wypełniały stojących przed nimi zadań, ograniczając się raczej do funkcji samopomocowych, 5) zwrócenie uwagi na konieczność ściślejszego powiązania całej młodzieży akademickiej z życiem kraju. Akademicka młodzież radziecka budowała Komсомольск, młodzież jugosłowiańska przystępuje obecnie do budowy nowej linii kolejowej, młodzież czechosłowacka w czasie wakacji pracuje w kopalniach węgla. My pod tym względem jesteśmy jeszcze trochę w tyle, choć i u nas możemy zanotować poważne osiągnięcia. Około 8 tys. młodzieży brało udział w zeszłym roku w odbudowie Warszawy, a część obozów akademickich prowadziła akcję oświatową wśród ludności wiejskiej w czasie wakacji. Obecnie należy wzmożnić nasz udział w odbudowie, oraz w ak-

cji popularyzacyjno-oświatowej. Tak np. należy urządzać przychodnie lekarskie w obozach, w których się znajdują studenci — medycyny. Ponadto w roku bieżącym organizujemy pomoc w żniwach w czasie wakacji.

Jeżeli zaś idzie o formy naszej pracy wewnętrzno-organizacyjnej, kładziemy nacisk na konieczność najściślejszego powiązania się z młodzieżą akademicką. W tym celu nastąpi rozbicie dotychczasowych kół uczelnianych na wydziałowe. Stało się to możliwe w związku z przeszło trzykrotnym wzrostem ilościowym organizacji, jaki nastąpił w ciągu ub. roku. Na kołach wydziałowych powinna być prowadzona przede wszystkim praca ideologiczno-naukowa, powiązana z pracą kół naukowych uniwersyteckich. Przed kołem uczelnianym zaś stoją głównie zadania polityczne — wychowania członków przez oświetlanie zagadnień bieżących i udział w pracach Bratnich Pomocy.

Sześcioletni okres II-giej wojny światowej był momentem zwrotnym w rozwoju lotnictwa. Przed lotnictwem rozwarły się prawie nieograniczone perspektywy rozwoju. Rozpoczął się w tym okresie wysiłek o doskonałość maszyn lotniczych — bojowej, transportowej i komunikacyjnej — wygranie którego w głównej mierze zawazyć musiało na losach wojny.

Lotnictwo polskie w tym wysiłku techniki lotniczej udziału nie wzięło. Dlatego zagadnienie odbudowy polskiego lotnictwa cywilnego, odrobienie kilkuletniego opóźnienia w rozwoju nagle stało się przed naszym Państwem i społeczeństwem.

Pomoczyć musimy dziesiątkowane w okresie okupacji kadry techników i konstruktorów lotniczych, wyszkolić tysiące pilotów szybowcowych i motorowych, skoczków spadochronowych, musi my pokryć kraj cały gęstą siecią lotnisk i szybowisk. Powstać muszą liczne modelarnie, szkoły lotnicze instytuty, biblioteki, muzea, warsztaty doświadczalne.

W wyniku wysiłków społeczeństwa i pełnego zrozumienia i poparcia przez czynniki państwowe — powstała Liga Lotnicza. Celem Ligi jest krzewienie zamkowania do lotnictwa w jak najszerszych warstwach społeczeństwa, oraz popieranie rozwoju lotnictwa we wszystkich jego dziedzinach. Unikając błędów przeszłości Liga współpracować będzie jak najściślej z państwowymi władzami lotniczymi.

Liga Lotnicza kupi w swych szeregach masę robotniczą i chłopską i, otoczy szczególną opieką młodzież tak entuzjastycznie garzącą się do lotnictwa.

Aby umożliwić wstępowanie do

Ligi Lotniczej wszystkim obywatelom minimalna składka członkowska ustalona została na zł 10 miesięcznie.

Liga już w bieżącym roku przez szkoli teoretycznie i praktycznie

Co każdy o Lidze Lotniczej wiedzieć powinien

Ligi Lotniczej wszystkim obywatelom minimalna składka członkowska ustalona została na zł 10 miesięcznie.

Liga już w bieżącym roku przez szkoli teoretycznie i praktycznie

Rzeczy ciekawe z całego świata

NOWY RODZAJ PAPIERU
Szwedzki i norweski przemysł drzewny — papierniczy przystąpił do produkcji nowego rodzaju papieru nieprzemakalnego, oznaczającego się specjalnymi i ciekawymi właściwościami. W początkowym stadium produkcji dodaje się pewną część plastyków tak, koło każdego włókna papierowego układa się kilka cząstek wzmacniającej warstwy plastyków, która twardnie przy suszeniu papieru. Jeśli po skończeniu wyrobu tego papieru przyjdzie nam woda, nie może ona przeniknąć warstwy plastyków i przedostać się do papierowych włókien.

Ten nowy rodzaj papieru będzie służył do różnych celów. Jeszcze jedną zaletą tego papieru jest jego wytrzymałość. Jest tak mocny, że na cienkim pasku tego papieru można powiesić 5 kg. Co ciekawie, papier ten przy tak dużej wytrzymałości i jakościowo pierwszorzędnym gatunku, jest znacznie rzadszy od papieru normalnego, co wpływa na znaczne oszczędności surowca.

HODOWLA KWIATÓW W GÓRACH KAUKASKICH

U stóp gór kaukaskich na brzegu rzeki Białej ciągną się olbrzymie pola północno — kaukaskiej spółdzielni kwiatowej. Rośnie tu przeszło 500 gatunków tulipanów, róż i bzu. Na uroczystości pierwszomajowej wysłano stąd do Moskwy wagon cebulek tulipanowych. Codziennie samoloty dostarczają do stolicy białe i różowe bez o cudownym zapachu.

I MOSKWA MA SWOJEGO JUBILATA 50-LETNIEJ PRACY SCENICZNEJ.

Publiczność teatralna Moskwy obchodziła ostatnio 70-lecie urodzin i 50-lecie działalności scenicznej jednego z najstraszniejszych aktorów rosyjskich Pawła Gajdebura. Ostatnio Gajdebura grał w Moskwie Teatrze Kameralnym tytułową rolę w sztuce M. Gorkiego „Starzec“.

ZŁOŻA URANOWE WE FRANCJI

W amerykańskim czasopiśmie „Chemical and Engineering News“ ukazał się artykuł o odkryciu bogatych złóż uranu we Francji, w okolicy Limoges. La Louette a Bellac. W artykule tym zaznacza się, że Francja przez te odkrycia dostaje się między właścicieli złóż uranowych. Najbogatsza warstwa złóż uranowych

kolko Limoges leży zaledwie kilka metrów pod powierzchnią ziemi.

UCZCZENIE PAMIĘCI MENDELEJEW.

Dla uczczenia pamięci wielkiego uczonego rosyjskiego Mendelejewa, rząd RSFSR postanowił ustanowić z okazji 50 rocznicy jego śmierci stypendia jego imienia na Uniwersytecie w Moskwie i Leningradzie oraz w Instytucie Chemicznym i Technologicznym i w leningradzkim Instytucie Meteorologicznym. W najbliższym czasie Akademia Nauk ma przystąpić do wydania dzieł Mendelejewa.

REKORDOWA KROWA

SOFIA. Krowa, której właścicielem jest bułgarski rolnik Teodor Georgiev z środkowej Bułgarii, pokonała wszystkie dotychczasowe rekordy drożności. W r. 1946 w ciągu dwóch miesięcy była dziennie dojona trzy razy, dając 4164 litry mleka, zawierającego 4.1 procent tłuszczu. Największy jej udój w roku 1946 wynosił 17

Kronika kulturalna

NAGRODA LITERACKA WROCŁAWIA

Wrocław. Miejska Rada Narodowa zaprojektowała w budżecie 50 tysięcy złotych na nagrody dla literatów miasta Wrocławia. Na najbliższym posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej omówiona zostanie sprawa przyznania odpowiedniej sumy na nagrody dla muzyków, plastyków i wybitnych naukowców.

POLSCY MUZYCY W PRADZE

Warszawa. W czwartek dnia 8 bm. odbyło się w Domu Artystów w Pradze czeskiej uroczyste otwarcie międzynarodowego festiwalu muzycznego. W uroczystości wzięli udział: Prezydent Czechosłowacji dr. Benes, członkowie rządu i korpusu dyplomatycznego oraz liczni goście zagraniczni, w tej liczbie muzycy polscy. W programie pierwsze go wieczoru festiwalu znalazła się „uwertura koncertowa“ Jana Makieliewicza, wykonana po raz pierwszy przez filharmonię czeską.

„ŚWIĘTO OŚWIATY“ W TORUNIU

Toruń. W dniu „Święta Oświaty“ odbyła się w Toruniu w Dworze Artusa uroczysta akademii, na której wytyczator Duński wygłosił referat „O znaczeniu książki polskiej“. Po referacie nastąpił występ warszawskiego chóru „Harfa“ pod dyktando prof. Lachmana oraz toruńskiego chóru „Dzwon“ pod dyr. prof. Wleczorka. Okolicznościowe

wiersze recytowały artystki Teatru Ziemi Pomorskiej Frejtażanka i Maśliska.

JAK WZBOGACIĆ BIBLIOTEKĘ
Słupsk. Ciekawą inicjatywę w dziedzinie kompletowania szkolnej biblioteki wykazał ob. Boryśkowski, dyrektor Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Bolesława Krzywoustego w Słupsku. W dniu „Święta Oświaty“ zorganizował zbórkę książek celem kompletowania biblioteki szkolnej, wciągając do akcji wszystkich uczniów i ich rodziców. Dzięki sprężystej zorganizowanej akcji, w ciągu jednego dnia udało się wzbogacić miejscową bibliotekę szkolną o 1000 książek.

„ŚWIĘTO OŚWIATY“

W GLIWICACH

Gliwice. W ramach Święta Oświaty otwarto wystawę książek, druków i rękopisów dotyczących kultury polskiej na Ziemiach Odzyskanych. — Wystawę urządzono staraniem Muzeum, Archiwum i Biblioteki Miejskiej.

„JODEY-OLBRZYMY NIE ZGINĄ

Liga Ochrony Przyrody wszczęła kroki celem zapewnienia ochrony dwóm jodom-olbrzymom na dawnej granicy orawskiej między Rabą Wyżną i Bukowiną. Drzewa te pozostały po wielkich lasach jodłowych, które pokrywały te tereny.

PRZESZKOLONO 1.300 OSÓB

Kraków. Wydział Kulturalno-Oświatowy przy OKZZ zorganizował w czasie od 1 lipca 1946 do 1 kwietnia br 6 kursów dla członków rad zakładowych, 4 kursy dla członków zarządów zw. zaw. 2 kursy dla referentów dla spraw kultury i oświaty i jeden kurs dla kierowników świetlic. Łącznie przeszkolono na wspomnianych kursach 1.300 osób.

WARTOŚCIOWY PODARUNEK

Olsztyn. Gmina Kościoła ewangelicko-augsburskiego ofiarowała Muzeum Olsztyńskiemu zabytkową pieczęć lakową miasta Olsztyna, pochodzącą z końca XVIII wieku.

NOWE FILMY RADZIECKIE

W opracowaniu znajdują się na stopujące filmy produkcji radzieckiej:

„Na granicy“ (reż. A. Iwanowa) film ukazujący metody akcji szpiegowskiej „dywersyjnej“, prowadzonej na terenach ZSRR, w pobliżu granicy radziecko — man dżurskiej.

„My z Kronsztadu“ (reż. B. Dzygana), film osnuty na tle walk w obronie Piotrogradu w r. 1918, ukazujący udział marynarzy kronsztadzkich w obronie stolicy.

„Nasreddin w Bucharze“ (reż. J. Protozanowa), uzbekka komedia o wesołym ludowym Nasreddinie. Akcja filmu rozgrywa się na tle egipskiego Registanu.

W OCEANACH PRZYBYWA WODY
Przybrzeżna służba miernicza Stanów Zjednoczonych stwierdziła, że od roku 1920 podniósł się poziom oceanów. Według obli

czeń, gdyby poziom oceanów podniósł się w tym samym tempie za 100 lat osiągnąłby poziom o 45 cm wyższy. M. H. Marne, uczony, będący w przybrzeżnej służbie mierniczej twierdzi, że ten wzrost poziomu oceanów jest zaletny od lodowców, gdyż jak lodowce tają w oceanach przybysza wody. Jest jasnym, że chodzi tu o olbrzymie lodowce, jeżeli ich ta jenie miało wpływ na podniesienie się poziomu wody w oceanach.

Kto wynalazł lody

Nadchodzi sezon lodów, lecz mimo że wielu ludzi porobiło na nich majątki ci, którzy je po raz pierwszy podali na stół, jak to zwykle bywa z wynalazkami, nie zostali należycie przez los wynagrodzeni.

Tak było z Geraldem Tissem, który otrzymał od króla angielskiego, Karola I-go, pensję roczną, w wysokości 20 funtów, za wynalezienie sposobu podawania zamrożonego kremu, o bardzo przyjemnym smaku. Niedługo pobierał on jednak swą pensję, bowiem po dojściu Cromwella do władzy, została mu ona cofnięta. Był jednak szczęśliwy, że udało mu się jeszcze sprzedać swój wynalazek do Cafe Neapolitain w Paryżu.

Sadie Johnson, czarna kucharka w „Białym Domu“ w Waszyngtonie wynalazła przypadkiem w roku 1809 sposób przyrządzania lodów. Za ten swój wynalazek została ona oskarżona o usiłowanie otrucia gości czwartego prezydenta Stanów Zjednoczonych, Madisona. Stało się to w sposób następujący: kiedy pewne przyjęcie w Białym Domu zostało nagłe odwołane, czarna Sadie odstawiła do chłodni z lodem trochę kremu, uprzednio przygotowanego. Dwa dni później podała ona gościom ten krem, podczas innego zebrań. Nie zdając sobie sprawy z tego, że jest on zamrożony, biorąc pierwszą łyżkę do ust, jeden z gości krzyknął „trucizna“, wypłui lodowatą potra

wę i zażądał natychmiastowego aresztowania kucharki, która powędrowała do więzienia. Po zakończeniu przyjęcia i uspokojeniu wzburzonych umysłów, pani Polly Madison pieczęlowicie zabrała resztki kremu. Przeknęła pierwszą łyżkę, potem drugą i stwierdziła że zdumienie, że zamrożony krem ma swą smak. Oczywiście — użyła wówczas całego swego wpływu, by kucharkę natychmiast zwolniono z więzienia. Wkrótce czarna Sadie miała masę roboty z zamrażaniem kremu na przyjęcia, gaża jej zaś wzrosła do 5 dolarów miesięcznie. Nie upłynął rok, a we wszystkich ambasadach amerykańskich zaczęto podawać na przyjęciach mrożony krem, a ten nowy przysmak przysporzył niektórym ludziom wielkie fortuny.

Producenci suchych ciastek szybko nauczyli się robić płaskie wafelki, między które nakładano się mroźny krem. Różek do lodów został jednak wynaleziony dopiero w roku 1904, w czasie wielkiego jarmarku w ST Louis, kiedy to jeden z piekarzy, chcąc zniszczyć konkurenta, uszkodził mu maszynę do wyrobu wafelki. Zie na tym wyszedł, bo pokrzywdzony wpadł na pomysł wlewania ciasta waflowego do foremek różnego kształtu, przez co nie tylko uatrącił sam rywal, ale jednocześnie odkrył nowy sposób podawania lodów,

kto nigdy nie stracił na popularności.

Pierwsze chłodnie były zbyt kosztowne, by mogły być używane przez ogół, toteż Carlo Gatti, pierwszy „król lodu“ w Anglii, nie mogąc otrzymać wystarczającej ilości lodu dla swego rozwijającego się przedsiębiorstwa, rozpoczął zbieranie lodu z londyńskich stawów i ma gazynowanie go w specjalnych miejscach. Kiedy i to zawiodło, zaczął on sprowadzać lód z Norwegii. Tak powstało przedsiębiorstwo, znane pod firmą United Ice Company.

Właściciel jednak wynalazek lodów sięga daleko wstecz przed Karola I-go i jego kucharką. Kiedy Marco Polo powrócił z Dalekiego Wschodu przed 600 laty, przywiózł on do Europy przepis na robienie lodów, będący już w użyciu w Azji od tysięcy lat. Pewien włoski architekt, Buontalenti, przepis ten uoskonalil i w w. XVI zrobił na nim majątek.

Katarzyna de Medicis, po przybyciu do Paryża, rozpoczęła lodowe „szaleństwo“. Nowalika ta była jednak podana po raz pierwszy na dworze Ludwika XIV. Na jednym z przyjęć dworskich kazał on podać gościom w pięknych srebrzonych kubkach coś, co początkowo wydawało się kolorowym jałowym wielkonożnym, po przewróceniu jednak okazało się że były to lody neapolitańskie, według przepisu Pisselina,

»SPOLEM« Referat Ochrony Roslin w Szopienicach, Oswiecimsku 9

BYTOM Gliwice ZABRZE

Ślaski Instytut Rzem.-Przemysłowy kształci nowych rzemieślników

Rz miłość polskie w ciągu ostatniej wojny poniosło duże straty. Są to straty przede wszystkim personalne — Niemcy przecież wymordowali nam miliony ludzi, a wśród nich dziesiątki tysięcy wykwalifikowanych rzemieślników wszystkich branż.

Tych strat nie dało się zapełnić nowymi kadrami rzemieślniczymi w ciągu dwóch lat powojennych. Na pełne wykształcenie fachowego rzemieślnika potrzeba przecież kilku lat. Dla tego koniecznością stała się akcja doradza, mająca na celu częściowe chociaż, w granicach naszych możliwości, przygotowanie do wypełniania zawodów, nowych, młodych kadr rzemieślników, którzy po kilkumiesięcznym przeszkoleniu teoretycznym, będą mogli objąć pracę, a w niej osiągnąć praktyczne, pełne umiejętności.

Sprawą tą zajęli się w naszym województwie, jak i w

innych województwach nasze go kraju, Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy. W Katowicach Instytut ten przygotowuje otwarcie szeregu trzech, cztero i sześciomiesięcznych kursów przysposobienia zawodowego. Uwzględnione zostaną w ramach tych kursów przede wszystkim rzemiosła takie, jak murarstwo, ciesielstwo, betoniarstwo, stolarstwo, instalatorstwo wodne, gazowe i elektryczne, ślusarstwo, tokarstwo, spawalnictwo, kowalstwo, malarstwo, szklarstwo itp.

W rzemiosłach żeńskich przygotowywane są 3-miesięczne kursy krawiectwa damskiego, dzianinowego, bielizniarstwa, gorseciarstwa, dziewiarstwa, galanterii odzieżowej, konserwacji odzieży w gospodarstwie domowym, sporządzania posiłków, porządków domowych i prania.

Poza tym osobną grupę stanowią będą kursy cholewkarstwa, fryzjerstwa i manicure.

Kursy pierwszej grupy rzemieślników męskich utworzone zostały również w większych miastach naszego województwa, lub tam gdzie istnieją możliwo-

ści praktyczne nauki rzemiosła, a więc warsztaty, pomieszczenia internatowe itp. w Bielsku, Cieszynie, Bytomiu, Dąbrowie Górniczej, Koźlu, Maczkach, Ślawiecach, Sosnowcu, Zawierciu i Zabrzu.

W grupie rzemiosł żeńskich utworzone zostaną kursy we wszystkich tych miejscowościach, w których istnieją państwowe szkoły zawodowe, gimnazja krawieckie, bielizniarskie, przysposobienia gospodarczego i t. p.

Władze państwowe dla szeregów zdolnych uczniów i uczennic, przewidują rozdzielny stypendium, które pokryje koszty ich nauki i utrzymania. W ten sposób w praktyce nauka będzie bezpłatna. Na kursy uczęszczać mogą wszyscy ci, którzy chcą się kształcić, którzy chcą osiągnąć uczciwą pracę w uczelnym zawodzie. Z możliwości tych powinna korzystać jak najliczniej młodzież, która przez osiągnięcie umiejętności zawodowych pragnie stać się pełnowartościowym pracującym dla Państwa obywatelem.

Po wszystkie dokładniejsze informacje w sprawie zapisów zgłaszać się należy do sekretariatu Śląskiego Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego w Katowicach, przy ul. Krasińskiego 8, b. pokój 68, gmach Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych. (tb)

Zapisy do Państw. Eksperymentalnej Szkoły Muzycznej

Państwowa Eksperymentalna Powiatowa Szkoła Muzyczna w Katowicach, przy ul. Stawowej 6 (kanclaria I p.) ogłasza egzamin wstępny do muzyki konkursowej do wszystkich klas w dniu 17, 18, 19 czerwca.

Wszelkich informacji udziela kanclaria od godz. 10—12, oprócz soboty. Dodatkowych egzaminów nie będzie. Zapisy przyjmuje się do 15 czerwca br.

Związek Samopomocy w Katowicach przed Świętem Ludowym

W obecności starosty powiatu katowickiego ob. dr Łaszcza, odbyło się w dn. 13 bm. w sali posiedzeń Starostwa Powiatowego w Katowicach, zebranie przewodniczącego gminnych kół Związku Samopomocy Chłopskiej.

Zebraniu przewodniczył ob. Wyciślik, przy udziale przedstawicieli Zarządu Wojewódzkiego Oddz. Związku Samopomocy Chł. Stronnictwa Ludowego, organizacji młodzieżowej „Wici” i przedstawicieli Wojska Polskiego.

Celem zebrania było złożenie sprawozdań z akcji siewnej przez prezesów z poszczególnych gmin oraz omówienie obchodu zbliżającego się Święta Ludowego.

Z akcji siewnej powiat katowicki wywiązał się należyte. Zasięwy wiosenne (owies, jęczmień, pszenica jara, buraki i inne wykonane zostały we wszystkich gminach powiatu w 100 proc. Sadzenie ziemniaków jest na ukończeniu. W nielicznych zaledwie gromadach sadzenie osiągnęło dopiero 90—95 proc.

Tegoroczne Święto Ludowe — obchodzone będzie w Katowicach w dniu 25 maja br. w pierwsze święto Zielonych Świąt.

Święto Ludowe przybierze uroczysty charakter jako jedyne i

największe święto ludu wiejskiego, szerokich mas chłopskich.

Celem przygotowania należyte obchodu święta, prezsi gminnych kół jeszcze w tym tygodniu zgłoszą możliwie największą ilość orszaków konnych i wozów chłopskich wraz z uczestnikami, ubranymi w regionalne stroje ludowe.

Na propozycję prezesa dr Wyciślika Pow. Oddz. Zw. Samopomocy Chłopskiej poczyni starania w Zarządzie Miejskim o pozwolenie na zorganizowanie w sali powiatowej w Parku Kościuszki — wielkiego festynu ludowego.

W tym celu specjalnie nawołuje się straganiarzy i kramarzy oraz przedsiębiorców, posiadających różne imprezowe karuzele lub tym podobne o jak najliczniejsze uczestniczenie w festynie.

Starosta ob. dr Łaszcza wezwał wszystkich obecnych na zebraniu prezesów aby starali się wyśledzić każdy nieobsiany kawałek pola na swym terenie i dopilnowali jego uprawy.

W powiecie katowickim nie może być ani 1 m. kw. ziemi leżącej ugorom. Wezwał również by upominali rolników o konieczności spłacania zaległych rat podatków gruntowych.

Następnie zwrócił się z apelem by poparli zbiórke zboża wśród rolników w ramach Daniny Narodowej na rzecz powodzian, oraz przyczynili się do odbudowy zniszczonych szkół w powiecie.

Ponadto zwrócił się z prośbą by żywiec zainteresowali się i do pomogli utworzonym kołom PCK na terenie swych gmin i przyczynili się do ich rozwoju. Wszystkie koła PCK w powiecie przechodzą obecnie pod zarząd nowoutworzonego Powiatowego Okręgu PCK.

Bytom: Bajka — Maria Luiza; Bałtyk — Dusze nieujarzmione; Gloria — Marsyllanka; Świt — Złota maska.

Gliwice: Apollo — Płomień nie zgasł; Bajka — Ostatnia szansa; Casino — Zakazane piosenki.

Zabrze: Marzenie — Czarodziejski kwiat; Roma — Czarodziejski kwiat; Słońce — Nieuchwytny Smith.

Wybór nowego zarządu oddziału Gliwickiego Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia

(—) W dniu 11 maja br. odbyło się w Gliwicach w sali posiedzeń Rady Miejskiej Walne Zebranie Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, pod przewodnictwem lekarza powiatowego dra Piotrowicza. W zebraniu wzięło udział ponad 200 lekarzy, pielęgniarzy, akuserek, dentystów oraz innych pracowników fizycznych i umysłowych, zatrudnionych w służbie zdrowia. Referat organizacyjny wygłosił przedstawiciel Zarządu Okręgowego dr G. Lonka, omawiając cele i zadania Związku oraz rolę związków w życiu politycznym i ekonomicznym Państwa, w szczególności zaś znaczenie ostatniego dekretu o radach zakłado-

wych. Po ożywionej dyskusji, odbyły się wybory zarządu oddziału gliwickiego, do którego weszli lekarze: dr Tabeński, Her szendzier i Jewdokimczyk, dentyści: Chlebocki, pielęgniarzy: Wielgus i Szygulska, pracownicy fizyczni: Biskup, akuszka Karolczuk, farmaceutka Jagodzińska, technik dentystyczny Birbach oraz urzędnik sanitarny Belniak.

O pogłębienie i rozszerzenie działalności RTPD w Bytomiu

(s) Niedługo nie podawaliśmy już dane o działalności RTPD w Bytomiu.

Dziś alarmują nas, że RTPD stoi wobec poważnych trudności finansowych, a przecież obecny okres kaze zastanowić się nad organizacją kolonii i półkolonii letnich, co musi pociągnąć za sobą dalsze i większe wydatki.

W związku z zagadnieniami doraźnymi, jakie stoją obecnie przed miejscowym oddziałem RTPD zwołuje się na dzień 16 maja (piątek), godz. 17.30 specjalne zebranie w lokalu własnym, ul. Wrocławskiej 46.

Wszyscy członkowie RTPD, którym działalność tego Towarzystwa nie jest obojętna, winni punktualnie przybyć na zapowiedziane zebranie.

300 traktorów wyprodukują zakłady w Ursusie

Państwowe Zakłady Inżynierne w Ursusie, jako specjalna fabryka traktorów, poza stałą produkcją części wypuści w r. b. 300 traktorów. W roku 1948 fabryka spodziewa się 4-krotnego podwyższenia produkcji.

Przy sobocie po robocie

Zarząd Koła Mechaników Studentów Politechniki Śląskiej w Gliwicach zawiadamia, że dnia 17 maja br. o godz. 15-ej w auli Politechniki przy ul. Konarskiego 22 w Gliwicach, odbędzie się wieczornica pod hasłem: „GÓRNICZA U STUDENTÓW POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ”

które część programu nadawana będzie przez Polskie Radio na wszystkich rozgłośnie krajowe w ramach audycji „Przy sobocie po robocie”.

Gośćmi naszymi będzie załoga „Kopalni Gliwice”. Wieczornicę zaszczyli swą obecnością Gustaw Morcinek, prof. Ligon, jak również spodziewane jest przybycie ob. wojewody gen. Zawadzkiego, dyr. CŻPW inż. Topolskiego i innych znanych osobistości ze świata artystycznego i pracy.

O drugą karetkę dla Pogotowia Gliwickiego

(zb) W dniu 7 bm. odbyło się zebranie Zarządu Pogotowia Ratunkowego w Gliwicach, poświęcone sprawom organizacyjnym i finansowym. Na specjalną uwagę zasługuje zagadnienie karetki, która jest bardzo zużyta i mimo to w ubiegłym miesiącu zarobiła „własnymi kołami” 10.000 zł. Suma ta podlegała mocno budżet Pogotowia i oddała wielkie usługi miastu, gdyż pozostałe karetki szpitala i Ubezpieczalni były albo zajęte, albo nieczynne. W związku z tym wysuwa się nieodzowność uruchomienia drugiej karetki, co niestety uzależnione jest jedynie od dobrej woli społeczeństwa gliwickiego. W najbliższym czasie odbędzie się zbiórka uliczna na powyższy cel i w akcji tej nikt nie powinien uchylić się od swego obowiązku.

Ze sportu Kto z kim?

ŚWIĘTOCHŁOWICE, 17. 5. — SOBOTA, godz. 19.30, sala Broła, mecz bokserski Zryw Świętochłowice — Gedania Gdańsk.

W ramach meczu dojdzie do pojedynków Rademacher — Zielni II (G) w wadze muszej oraz Tyka — Białkowski (G) w wadze półciężkiej.

KRAKÓW, 17. 5. Mecz bokserski Kraków — Śląsk Śląsk wystąpi w następującym składzie: od wagi muszej do ciężkiej — Szary albo Lajdamak, Brzeziński, Matloch, Zorembik, Kusz, Kaczmarczyk, Figiel, Paterok.

Skład Śląska został osłabiony na skutek meczu Zryw w tym samym dniu z Gedanią oraz wyjazdu Batorego na trzy spotkania na Dolny Śląsk.

Bokserzy Batorego walczą w sobotę we WRÓCEAWIU, w niedzielę w WALBRZYCHU i w poniedziałek w JELENIEJ GÓRZE.

RUDA ŚLĄSKA. Na kortach Slavii (Ruda) mecz tenisowy Śląsk — Lechia Mysłowice. Początek spotkań o godz. 9 rano w niedzielę.

RUCH MA KEOPOTY ZA DUŻO DOBRYCH GRACZY Chorzów. W ostatnim numerze „Sport” podawał, że doskonały środkowy napastnik Ruchu Morys powrócił już z Anglii do kraju i grać będzie w barwach swego macierzystego klubu. Oprócz Morysa powrócili również Olsza, Przycherka i Małachuk. Wszyscy oni będą jeszcze w Anglii podpisali kartę zakazania dla Ruchu.

Wobec ich powrotu do kraju klub z Hajduk ma wielkie trud-

ności z pomieszczeniem tych graczy w liczbie swej pierwszej jedenastki.

Najlepsza linia w drużynie Ruchu jest atak, a wszyscy repatrianci są napastnikami.

Jak się dowiadujemy Cebule Ruch chce wypróbować na obrońcę, więc w ataku opróżniliby się jedno miejsce, ale co zrobić z resztą: Cieplik, Szwedzik, a także jeszcze ciałko Wodarczyk, są gracza, których każdy klub w Polsce przyjąłby do siebie z otwartymi ramionami.

RADIO

OGÓLNOPOLSKI PROGRAM POLSKIEGO RADIA na czwartek, dnia 15 maja 1947 r.

7.00 Sygnał. 7.02 Muzyka. 8.00 Dziennik. 8.25 Koncert reklamowy. 8.55 Pogadanka. 9.00 Nabożeństwo. 10.00 Audycja regionalna. 10.45 Koncert żywe. 11.57 Sygnał i hejnał. 12.05 Poranek symfoniczny. W przerwie: audycja literacka. 13.40 Audycja dla świetlic wiejskich. 14.25 Recenzja. 14.35 Chwila Biura Studiów. 14.40 Teatr wyobraźni. 15.20 Koncert. 16.00 Audycja dla dzieci. 16.20 Koncert żywe. 17.00 Podwieczorek przy mikrofonie. 18.15 10 minut po 18. 18.25 Audycja wojskowa. 18.55 Z życia kulturalnego. 19.05 Audycja rozrywkowa. 19.30 Rezerwa. 19.40 Aktualności dźwiękowe. 20.00 Dziennik. 20.20 Muzyka. 21.00 Z szerokiego świata. 21.10 Mendelsohn Bertholdy — trio c-moll op. 66. 21.35 U naszych przyjaciół. 22.05 Wiadomości sportowe. 22.15 Muzyka taneczna. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika. 23.25 Muzyka taneczna. 24.00 Zakończenie programu.

Z.W.M. mówi o swoich troskach Z ostatniej odprawy miasta i powiatu Bytom

(s) Na ostatniej odprawie przewodniczących kół ZWM z całego powiatu i miasta Bytom, najwięcej czasu poświęcono dyskusji w sprawach młodzieżowych.

M. in. poruszono bardzo ważną sprawę, a mianowicie sprawę sekcji młodzieżowych przy Związkach Zawodowych.

Jest tych sekcji przy różnych zakładach pracy już 20, grupują one ogółem 770 osób młodzieży żeńskiej i 4.219 — męskiej. Z przyczyn, których młodzież nie mogła stwierdzić, ośrodki sekcji młodzieżowych, a więc świetlice przy zakładach pracy stoją pustkami, młodzież robotnicza, zostawiona sobie, nie znajdując opieki i pomocy ze strony starszych, zniechęca się i stroni nawet od wspólnych zabaw i rozrywek.

Eksportujemy... nagrobki

Zjednoczenie Kamieniołomów w Świdnicy otrzymało zamówienie z Wielkiej Brytanii na kilka tysięcy nagrobków dla wojskowych cmentarzy angielskich.

Kamień, z którego owe nagrobki mają być wykonane, wg. nadanych planów, sjenit znajduje się w miejscowości Przedborów k/Dzierżonowa.

W oczach Dziadusi

Historia jednego podania Humoreska

Pan burmistrz był wyraźnie niezadowolony. Przegrzył siwiejące wąsy i nerwowo obracał w wypięgniętych palcach urzędową kartkę, przyczynę jego złego humoru. Jeszcze raz przeczytał nieszczęsne pismo:

„Starostwo w Bieganowie po raz szósty zwraca się do Zarządu Miejskiego w Katowicach, o załatwienie aktu Nr. 9534/II b. i o zwrot wyżej wymienionego aktu, do wyżej wymienionego starostwa do dni sześciu, w przeciwnym bowiem razie starostwo w Bieganowie będzie zmuszone...”

Pan burmistrz nie skończył czytać do czego będzie zmuszone starostwo w Bieganowie, tylko energicznym ruchem przycisnął guzik dzwonnika, umieszczonego na śliskiej płycie stylowego biurka.

„Po raz szósty. To coś niebywalego”. Po raz szósty urgują moje biuro mruczając czekając na zjawienie się woźnego.

soki młody człowiek o uśmiechniętym obliczu.

Panie Kurko, — rozpoczął surowo burmistrz — przez pana mam niebawem nieprzyjemności. Dlaczego się pan uśmiecha? Nie widzę do tego najmniejszego powodu.

Referent przytył na twarz wyraz tragiczny i przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Referent przytył na twarz wyraz tragiczny i przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Tak jest panie przezydencie, szepnął nieszczęsny Kurko i odwrócił się do burmistrza, który w tym momencie przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Referent przytył na twarz wyraz tragiczny i przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Tak jest panie przezydencie, szepnął nieszczęsny Kurko i odwrócił się do burmistrza, który w tym momencie przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Referent przytył na twarz wyraz tragiczny i przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Tak jest panie przezydencie, szepnął nieszczęsny Kurko i odwrócił się do burmistrza, który w tym momencie przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Referent przytył na twarz wyraz tragiczny i przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Tak jest panie przezydencie, szepnął nieszczęsny Kurko i odwrócił się do burmistrza, który w tym momencie przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Referent przytył na twarz wyraz tragiczny i przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Tak jest panie przezydencie, szepnął nieszczęsny Kurko i odwrócił się do burmistrza, który w tym momencie przystąpił do biurka, by odebrać od przełożonego urzędowy ugens. Rzucił okiem na treść i rozłożył ręce...

Akt Nr. 9534/II b. Panie przezydencie niestety załatwienie tego aktu w wymienionym terminie jest niemożliwe.

Jakto niemożliwe? Nie nie ma niemożliwego u mnie w biurze... krzyknął burmistrz wyśledzając już zupełnie z fasonu. Proszę natychmiast pokazać mi ten akt.

Dokształcanie zawodowe
dostępne dla wszystkich

prowadzi

PAŃSTWOWE

TECHNICUM KORRESPONDENCYJNE

Każdy może ukończyć w domu
GIMNAZJUM zawodowe
LICEUM techniczne
i STUDIA WYŻSZE

1230 k

Informacji udziela

Dyrekcja Państw. Technicum Korespond.
WARSZAWA, ul. Pankiewicza 3

KRAPKOWICKIE ZAKŁADY PAPIERNICZE
z siedzibą w Kaletach

ogłasza

przetarg

na demontaż, transport i ponowny montaż kotła parowego, wodnorurkowego, sekcijnego na 15 atm. o pow. ogrzew. 318 m², zbudowanego w 1934 r. przez Polskie Zakłady Babcock — Zieleniewski w Sosnowcu.

Kocioł ten znajduje się w Państwowej Fabryce Zegarów w Łodzi ul. Wigury 21 i ma być przewieziony i ustawiony w siłowni Fabryki Celulozy i Papieru Natronowego w Krapkowicach koło Opola.

Informacje co do warunków wykonania prac, otrzymać można w godz. od 10—13 w Inspektoracie Technicznym Przedsiębiorstwa w Kaletach.

Oferty w zalakowanych kopertach bez znaków firmowych składać należy w wym. wyżej Inspektoracie do godz. 10-tej dnia 2 czerwca 1947 r.

Przetarg odbędzie się w tym samym dniu o godz. 11-tej.

Kwita wadialną na zł. 50.000.— należy dołączyć do oferty.

Oferta obowiązuje w ciągu 15 dni od dnia otwarcia.

Dyrekcja zastrzega sobie wybór oferentów, unie ważnienie przetargu i podział robót na kilku oferentów.

342 I

OGŁOSZENIE

Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Katowicach zawiadamia, że zgodnie z postanowieniem § 8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. — w sprawie sprzedaży niektórych ruchomości opuszczonych i ponieważ (Dz. U.R.P. Nr. 13, poz. 206) w brzmieniu znalezionym rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1946 r. (Dz. U.R.P. Nr. 70, poz. 303) termin składania wniosków upłynął z dniem 1 lutego 1947 r.

Dotychczasowi posiadacze ruchomości opuszczonych, ponieważ, stanowiących urzędowe udzielenie użytku domowego, którzy w wyżej określonym terminie nie zgłoszili wniosków o ich nabycie, stracili prawo pierwszeństwa nabycia ruchomości.

W związku z powyższym Okręgowy Urząd Likwidacyjny podaje do wiadomości, że przystępuje do akcji odbierania ruchomości od posiadaczy wyżej określonych.

(PAP) 1569 kr

Dyrektor

(—) Mgr. J. Nasierowski

Wolne posady

Inżyniera lub technika mechanika do działu ogólnotechnicznego, posiadającego praktykę warsztatową i montażową. Biuro Projektowe — Montażowych dla Górnictwa, Katowice, ul. Zamkowa 3. Warunki jak w Przemyśle Węglowym. PAP 1668kr

Krejozowy lub krejozowy do konfekcji lekkiej, poszukujemy od zaraz. Wzrost 1,60 m, cięciwa 50 kg. Oferty „Cytelnik”, Katowice, pod „8469”. 2251 k

Potrzebna fotografia reżyserska na wyjazd. Zgłoszenia, Katowice, Raciborska 9, m. 9. 2216k

Inżyniera lub technika — mechanika warsztatowa do działu gospodarki materiałowej. Inżyniera lub technika — mechanika warsztatowa do działu akordów, kosztów własnych i kontroli kalkulacji. Ofertowe zgłoszenia przysłać do Zjednoczenia Biuro Projektowe — Montażowych dla Górnictwa, Katowice, ul. Zamkowa 3. Warunki jak w Przemyśle Węglowym. (PAP) 1670 kr

Potrzebna od zaraz dziewczyna na wyjazd. Zgłoszenia, Katowice, Raciborska 9, m. 9. 2216k

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Poszukuje chłopca 14-16 lat dziewczyny do lekcji pracy, Buchacz Piechota, Katowice, Krzywka 4. 348 I

Karmelki - Pomadki
Praliny - Czekoladki

E. Nedel

Wszystkie gatunki bez ograniczeń!

Centrala Sprzedaży

Państwowego Zjednoczenia Przemysłu Cukierniczego
WARSZAWA-PRAGA, ULICA ZAMOJSKIEGO NR. 28

Skład Hurtowy

KATOWICE, ULICA 3-GO MAJA NR. 6/8

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚL.-DARB.
W KATOWICACH
rozpisuje

przetarg publiczny

na zwózke materiałów opałowych na okres zimowy 1947/48 z terminem składania ofert do dnia 27 maja 1947 r. godz. 10-tej w tut. Urzędzie — Wydział Budżetowo-Gospodarczy pokój Nr. 355.

Blizszych informacji udziela się w Urzędzie Wojewódzkim II piętro pokój Nr. 362. (PAP) 1702kr

PRZETARG NIEOGRANICZONY NR. 8-II.
OKRĘGOWA DYREKCJA DRÓG WODNYCH
W WARSZAWIE, UL. CZERNAKOWSKA 136,
ogłasza na dzień 31 maja 1947 r.

przetarg nieograniczony

na wykonanie, dostawę na miejsce montażu oraz montaż konstrukcji metalowej wrót, zasuw i mechanizmów do otwierania i zamykania śluz na Kanale Augustowskim w miejscowościach: Augustów, Sosnowo, i Borki.

Podkłady przetargowe i bliższe informacje otrzymać można w biurze Dyrekcji w godz. 12-14 codziennie.

(PAP) 1703 kr

Sprzedaż

Samochód osobowy, na chodzie, stan dobry, sprzedam, Bytom, telefon 23-74. 1665kr

Okazyjnie sprzedam luksusową sanitarkę „Phenomen”. Kraków, Berka Jomien”. 2251 k

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

Samochód ciężarowy „Ogel-Blitz”. 1/5 t. w bardzo dobrym stanie rejestracji prywatna — sprzedam. Wiadomość: Bytom, telefon 22-58. 2246g

Sprzedam okazjnie małą prasę wulkanizacyjną (parową) oraz windę z dromem linowym. Oferty Try-Robotnicza, Katowice pod „Winda”. 348 I

ELEKTROWNIE GÓRNOŚLASKIE — GLIWICE,
ul. Barlickiego nr. 2
ogłasza

przetarg nieograniczony

na:
1. roboty remontowe i wykończeniowe w budynkach administracyjnych i ruchomych w elektro-
Miechowie.
2. Oczyszczenie górnego stawu odstojnikowego na terenie elektrowni Szombierki.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na roboty remontowe i wykończeniowe w budynkach administracyjnych i ruchomych w elektro-
Miechowie, względnie „Oferta na oczyszczenie górnego stawu odstojnikowego w El. Szombierki” — należy składać w sekretariacie do dnia 27 maja br. godz. 10. Otwarcie ofert nastąpi tegoż dnia o godz. 10,30 w sali posiedzeń Dyrekcji.

Słone kosztorysy oraz wszelkie informacje otrzymać można, wraz z względem do rysunków tychże robót kosztorysowych w Wydziale Budowlanym Elgór w Gliwicach, ul. Sienkiewicza 5. Zastrzega się do wyboru oferenta, unieważnienie częściowe lub w całości przetargu, rozdzielanie robót między dwu lub więcej oferentów bez podania przyczyn lub prawa roszczenia odczekać do czasu otwarcia. Oferty odrzucone zostaną bez odpowiedzialności. Oferty odrzucone zostaną bez odpowiedzialności.

Termin otwarcia ofert podany na dzień 19 maja w numerze 130 z dnia 13 maja 1947 podany był omyłkowo.

Państwowa Fabryka Wagonów
we Wrocławiu

poszukuje:

zastępcy kierownika magazynów

posiadającego odpowiednią rutynę i znajomość branży metalowej

rachmistrzów i magazynierów

z odpowiednią praktyką i znajomością rachuby materiałowej

techników

z praktyką fabryczną w dziale kontroli i odbioru materiałów i wyrobów.

Oferty składać do Wydziału Personalnego P. F. W.,
WROCLAW, ul. Przemysłowa 12.

1646kr

ROLNICY-
PRZEMYSŁOWCY

znana w całej Polsce firma WILHELM PENCZEK — WAPIENNIKI I KAMIE-
NIOŁOMY W DZIEKOWICACH POW.
PSZCZYNA pocztą BRZEZINKA rok
zał. 1868 poleca znowu swoje wysoko-
procentowe wapna po cenach bezkon-
kurencyjnych. 2175g

HUTA „SOSNOWIEC” W SOSNOWCU

POSZUKUJE:

- 1 inżyniera do Biura Produkcji i Planowania
- 3 konstruktorów do Biura Technicznego
- 2 sanitariuszy

Zgłoszenia kierować:

Huta „Sosnowiec” w Sosnowcu ul. Nowopogońska 1
Wydział Personalny.

Kursy Kierowców Samochodowych

Mieczysław Studencki

KATOWICE

ulica Stawowa 6.

Telefon 34870 i 34872

wszystkie typy samochodów

15-letnie

na Śląsku. 1479kr

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

345 I

Unieważniam skradziony

dowód osobisty na nazwisko Kwapiński Krystyna, Welnów, Jądwi 9

CENTRALA ZŁOMU

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE

skrót telegr. „Centrozłom”. Katowice, ul. Powstańców 50. Tel. 369-11.

poszukuje
do Wydziału Technicznego:

DOŚWIADCZONEGO INŻYNIERA
z dłuższą praktyką (urządzenia i sprzęt techniczny do eksploatacji złomu, pojazdy mechaniczne, planowanie inwestycyjne również w zakresie budownictwa).

ST. REFERENTA WZGL. REFERENTA
z wykształceniem technicznym i dłuższą praktyką.

WYKWALIFIKOWANEGO PIROTECHNIKA
(rozbrajanie wszelkiego rodzaju pocisków, min, bomb itp.)

do Wydziału Finansowego:
WYKWALIFIKOWANEGO KSIĘGOWEGO

Warunki według obowiązującej tabeli płac hutniczych Centrali Handlowych.

Zgłoszenia pisemne wraz z życiorysem i odpisami świadectw prosimy składać w Sekretariacie Głównym Centrali Złomu, Katowice, Powstańców 50, pokój 24. 1704 kr

P. K. P.

ODDZIAŁ DROGOWY 2 W OPOLU

ogłasza

przetarg nieograniczony

na stały wywóz śmieci ze śmietników w domach kolejowych w Opolu.

Otwarcie ofert 21. V. 47 r. godz. 12. w biurze Oddziału pokój 105. Podkłady kosztorysowe otrzymać można w biurze Oddziału Drogowego 2. Opole, pokój 105. (PAP) 1699 kr

Maszynę siodlarską

do cięcia pasów skórzanych

zjednoczenie Przemysłu Metalu Niezależnych. Katowice, ul. Warszawska 31 — Dział Zaopatrzenia Technicznego, pokój 36. (PAP) 1698 kr

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

Unieważniam skradziony dowód osobisty na nazwisko Jankiel, Bytom, Plac Grunwaldzki 4. 2248g

</